

Βιβλίον κατὰ τῶν ἐπιγραφῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

N. A. ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΚΒΙΑΣΤΩΝ

Αριθ.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Κερκύρα Πλειμμελειοδικῶν Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ἰωάννου Μείδανουπόλου Προέδρου, Θεοδώρου Θεοδωροπούλου, καὶ Τιμολέοντος Βισβίζη Ἀνακριτοῦ.

Συνελθὼν ἐν τῷ πρὸς διασκέψιν δωματίῳ τοῦ Καταστήματός του, τὴν 13 Φεβρουαρίου 1901 παρόντων τοῦ τε Εἰσαγγελέως Μιλτιάδου Δεσφίτου, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Σπυρίδωνος Ἀλεξάνη ἐνα σκεψάμενον ἀπορνήθῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ποινικῆς ὑποθέσεως.

Οἱ 1) Γεώργιος Ταχιάτης τοῦ Σπυρίδωνος, 2) Εὐάγγελος Ταχιάτης τοῦ Σπυρίδωνος, 3) Ἀναστάσιος Καλόγερος τοῦ Γεωργίου 4) Ἀντώνιος Μούτσος πτ. Νικολάου 5) Στέφανος Βασιλᾶς Ἀλεξάνδρου, 6) Ἀθηνάσιος Κωλογερόπουλος πτ. Κυριάκου 7) Σπυρίδων Σιμωνέτης τοῦ Νικολάου 8) Γραγόριος Σ. Στεριώτης, πτ. Ἱερέως Ἀλεξάνδρου 9) Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης τοῦ Στυλιανοῦ 10) Πέτρος Ζερβός πτ. Νικηφόρου 11) Ἰωάννης Κρητικός Κουμπάτης τοῦ Γεωργίου, 12) Διονύσιος Κασσιμάτης πτ. Χρήστου, 13) Νικόλαος Μῶρος τοῦ Θωμᾶ, 14) Βασίλειος Γαβρίλης πτ. Νικολάου, 15) Χρῆλαμπος Κωσταδοῦλος, πτ. Δημητρίου, 16) Νικόλαος Πιζάνης, τοῦ Στεφάνου, 17) Ἀντώνιος Πηλός πτ. Ἀναστασίου 18) Νικόλαος Ζερβός τοῦ Ἱερέως Σπυρίδωνος 19) Ἰωάννης Σωτηρίου πτ. Νικολάου, 20) Σπυρίδων Πολίτης πτ. Ζαφειρίου, 21) Σπυρίδων Βλάχος πτ. Χρήστου, καὶ 22) Χριστόφορος Μίρης πτ. Νικολάου, ἅπαντες κάτοικοι Κερκύρας κατεγγέλησαν ἀρμοδίως ἐπὶ ἐπιείκῃ κλπ.

Συνεπεὶα τῆς καταγγελίας ταύτης διατάχθη καὶ ἐνηργήθη τακτικὴ ἀνάκρισις κατὰ τὴν διόδον τῆς ὁποίας προϋφικαίσθησαν ἐκ τῶν ἄνω κατηγορουμένων οἱ 1) Γ. Ταχιάτης, 2) Ε. Ταχιάτης, 3) Α. Καλόγερος καὶ 4) Α. Μούτσος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1246 τοῦ 1900 1) Σπυρίδων Σιμωνέτης καὶ 3) Η. Ζερβός δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1259 τοῦ 1900 4) Γ. Στεριώτης 2) Α. Γερομεριάτης. 3) Ι. Κρητικός 4) Α. Κωλογερόπουλος καὶ 5) Στ. Βασιλᾶς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1263 τοῦ 1900. 1) Διονύσιος Κασσιμάτης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1345 τοῦ 1900.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Χ. Κωσταδούλος κλι 2) Β. Γαβρίλης δυνάμει του υπ' αριθ. 2. του 1901 και Νικόλαος Μώρος δυνάμει του υπ' αριθ. 12 του 1901 ένταλμάτων φυλακίσεως του ένταλθχ παρὰ Πλημμελειοδικής Άνκραιοτού Τ. Βισβιζη, κατὰ δὲ του Ν. Πιζάνη ἐξεδόθη τὸ υπ' αριθ. 9. του 1901 κατασχητήριον του αὐτοῦ Άνκραιοτού μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελεὺς ὑποβαλὼν πρὸς τὸ Συμβούλιον τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν, διὰ τῆς υπ' αριθ. 45 ἑ. ἑ. ἐγγράφου προτάσεώς του ἐξέθηκεν ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως προκύπτει ὅτι ὁμάς ἀέργων κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων καὶ ἐλαχίστης τυχόντων παιδεύσεως ἐπεδόθησαν ἀπὸ του ἔτους 1897 μέχρι του Νοεμβρίου π. ἑ. εἰς τὴν ἐκδοσιν δῆθεν σατυρικῶν Ἐφημερίδων, Ἐραχταίς διαρκείας ἐκάστης καὶ ἀναμεσούμενων μόνον κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἐφημερίδος ἐκάστου, ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ διὰ μέσων δημοσιεγραφικῶν ἀθεμίτων πορισμῶν χρημάτων παρὰ τῶν ἐκ τῶν ένταλθχ εὐπορωτέρων ἀλλὰ καὶ συγχρόνως, ἀσθενῶν τὸν χαρακτήρα ἢ λόγῳ ἡλικίας εὐκόλως ἐκφοβιζομένων πολιτῶν. Τοιαῦται ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔνω χρονικὸν διάστημα « Ὁ Βούρδουλας » « τὸ Βουρδούλιο » ὃ διεδέχθη τὸ « Φῶς » καὶ τοῦτο « ὁ Κώδων » « Κεραινός » « Σατανᾶς » καὶ ἄλλα.

Οἱ συντάκται καὶ ἐκδότης του Βούρδουλα ἦσαν, ὁ Γρηγόριος Στεριώτης καὶ ὁ Γεώργιος Ταχιάτης εἰς οὓς κατόπιν προσετέθησαν ὁ Ἄναστασιος Καλόγηρος υἱὸς κρεσπώλου καὶ μέχρι τινὸς ἐξοσῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, κατόπιν δὲ ἰχνογραφῶν. Ὁ Εὐάγγελος Ταχιάτης πρῶην ὑποδηματοποιὸς. Ὁ Ἄθηναῖος Κηλογερόπουλος μεσίτης, ὅστις ἐξηκολούθησε τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα μεταξὺ ἐκδικστων καὶ ἐκδικαζομένων. Ὁ Ἄντωνιος Μούτσος τυπογράφος, ὁ Ἰωάννης Κρητικὸς Κομπάτης σιτομέτρης, ὁ Νικόλαος Μώρος του Θωμά, ὁ Διονύσιος Κασσιμάτης τυπογράφος. Ὁ Ἄλέξανδρος Γερομεριάτης μεσίτης, ὁ Πέτρος Ζέρβος λιθογράφος, ὁ Στέφανος Βασιλάς δικινουεὺς Ἐφημερίδων διὰ μειωνόμενας δὲ ἐκδικαίσεις ὁ Χαράλαμπος Κωσταδούλος, ὁ Σπυρίδων Σιμωνέτης ὑποδηματοποιὸς, καὶ ἄλλα τινὰ δευτερευούσης ἐνεργείας πρόσωπα. Ὅσοι τὰ μέσα ἄτινα πρὸς πορισμὸν χρημάτων ἔθετον εἰς ἐνέργειαν ἦσαν τὰ ἐξῆς α'.) Κατανγκηναστικὴ οὕτως εἰπεῖν συνδρομὴ προπληρωτὰ ἐστὶν ὅτε δις καὶ τρις ἢ αὐτὴ εἰς τὰς υπ' αὐτῶν ἐκδοζομενας ἐφημερίδας, αὐτῆς μετὰ τὴν ἀποστολὴν δύο ἢ τριῶν φύλλων ἐξηκολούθειον ὑπὸ ἄλλο ὄνομα μετὰ νέας ἀποδείξεις συνδρομῶν β'.) Ὑβριστικὰ καὶ αἰσχρὰ ἀρθρίδια διαφορὰ ἢ εἰδοποιήσεις καὶ ὑπαινιγμοὶ περὶ διαφορῶν πολιτῶν ἐν ταῖς ἐφημερίαι ταύταις καταχωριζόμενα καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν διανομὴν του φύλλου ἀπαίτησις χρημάτων παρ' ἐκείνων οὓς τὰ ἄνω δημοσιεύματα ἀπέβλεπον, ὅπως μὴ ἐξηκολούθησων, γ'.) ἀγγελίας τοιχοκολλούμεναι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ εἰκόνας συμβολικὰς καὶ ἐπιγραφὰς χαρακτηριστικὰς διαφορῶν προσώπων, δι' ὧν ἀνηγγέλλοντο δημοτεύματα ἐν προσεχῇ φύλλῳ τῶν ἄνω ἐφημερίδων ἄς ἐκαλεῖτο τὸ κοινὸν ἠ' ἀναγνώση καὶ ὧν ἡ δημοσιεύσις ἐκτακτοῦτο, ἢ προύχῳρει, καθόσον τὰ πρόσωπα ἄτινα αἱ ἀγγελίαι ἀπέβλεπον, ὑπέκυπτον εἰς τὰς χρηματικὰς ἀπειτήσεις των ἢ οὐ. Ὅσοι πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν κατὰ πᾶσι τοῖς ἄνω τρόποις καὶ μεθ' ἄλλας ἐκδικασθίντων κατέχει ὁ:

1). Στυλιανὸς Ἀγγελάτος πτ. Νηκρίσσοῦ μέρων ὑπερβὰς πολὺ τὸ ἐξηνόστον ἔτος τῆς τῆς ἡλικίας του, τραπεζίτης, σχεδὸν τυρὸς ἐκ πηθίσεως τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὸν χαρακτήρα ἀσθενέστατος. Ὅτι ἀπὸ του Μαιου του 1898 ἢ Ἐφημερίδα «Βούρδουλας» εἰς τρεῖς συνεχῆ φύλλα τῆς 24 Μαιου τῆς 14 καὶ τῆς 21 Ιουνίου, ἐδημοσίευσεν εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν τίτλον «αἰνιγμα» ὡς καὶ

εἰς τὸ δεύτερον, εἰς δὲ τὸ τρίτον ἄνω ἐπιγραφῆς, στίχους κηκοήθεις καὶ ὑπαινιγμοὺς ὕβριστικοὺς, μετὰ ταῦτα δὲ χαρακτηριστικὰ ἐπιθετὰ ὅστε, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως νὰ ἐννοῆ τις ὅτι, ἀρεφῶρον αὐτόν. Ὅτι ἔμακ τῆ δημοσιεύσει τούτων, ἀποστελλομένης αὐτῷ οἰκῆδος καθὸ συνδρομητῆ, συνικεύοντι μετὰ δύο γράφων ἀδελφῶν του, διὰ του Πιύλου Κασίμη ὑποδηματοποιού, ὁ Ἀγγελάτος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Γρηγόριον Στεριώτην καὶ Γ. Ταχιάτην, ἐκδότας ὡς εἴρηται τῷ Βούρδουλα, Δραχμὰς πενήτηντα (50) μετὰ τὴν παρακλήσιν νὰ πύσωσιν ἐνέχουοντες αὐτόν. Ἀμφοτεροὶ ὁμοί οὗτοι ἐπαύσαν μετὰ δημοσιεύοντες κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀφοῦ πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἐκάστου σχεδὸν φύλλου, καὶ ἐπὶ τῆ ἀπειλῆ ὁμοίων δημοσιευμάτων, καὶ δι' ἄλλων ἀπειλῶν ἐξέβιχον αὐτόν νὰ τοῖς δῶ ἑκάστοτε 20, 15 ἢ 10 δραχμὰς μέχρι περιόου του Σεπτεμβρίου του 1899, ὅπερ ποσὸν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του ἐν λόγῳ Ἀγγελάτου ἀνήρχετο εἰς τὸ ποσὸν Δραχ. (600) ἐξηκοσίας. Κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα καὶ κατὰ τὰς προσχθεῖσας εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐν τῇ δικογραφίᾳ συνημμένας ἀποδείξεις συνδρομῆς, ἦτοι ἀπὸ τῆς 12 Νοεμβρίου 1898. μέχρι τῆς 9. Σεπτεμβρίου 1900, ὁ Στυλιανὸς Ἀγγελάτος ἐπλήρωσεν ὡς συνδρομὴν 18 ἀποδείξεων δραχμὰς ἐνενηήκοντα πέντε (95) ἐνῶ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐφημερίδος τριμηνος συνδρομὴ εἶναι δραχμὰς (5). Ὅσοι αἱ ἐν λόγῳ ἀποδείξεις, εἰσὶν ὑπογεγραμμένα ἐν μέρει μὲν ὑπὸ του Γεωργίου, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ του Ἐπιγγελοῦ Ταχιάτη. Ὅσοι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο, ὁ Ἄναστασιος Καλόγηρος ἤρξισεν ἐκδίδων, τὸ «Βουρδούλιο» εἰς ὃ καίτοι ὁ Σ. Ἀγγελάτος ἐπλήρωσε τὴν συνδρομὴν καταχωρισθῆ ὁμοί εὐθὺς διάφορον κηκοήθεις κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὸ ὅτι ὁ Γ. Στεριώτης φοβούμενος ἴσως τὸν συναγωνισμὸν, ἦλθεν εἰς ρῆξιν μετὰ του Κηλογήρου, ὃν καὶ ἐράπιτε, ἐπαύσε δὲ καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς φύλλα ἢ ἐκδοσις τῆς ἐν λόγῳ Ἐφημερίδος, ὅτε κατὰ Ἰούλιον του 1899, ἐτέθησαν ὀριστικῶς οἱ ὁμοίσεις, μεταξὺ Ταχιάτη, Κηλογήρου, Στεριώτη καὶ τῶν ἄνω, συστηματικὰς ἐκδόσεως διὰ τῆς προθήκης καὶ νέας ἐφημερίδας ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τὸ Φῶς» οὐτῆς ἢ ἐναρξίς ἐπίσης συνήψετο πρὸς δύο δημοσιεύματα, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «αἰνιγμα καὶ στίχοι τ' Ἀγγελοῦ μας π' ὄλο θῆχει» τὸ δὲ ὑπὸ τοιαύτην «Πεπερῆτα ἐπιγραφὴ, περουνέρης μετὰ βῆρη» ἔματρεα, κηκοήθη καὶ ὕβριστικὰ τὸ μὲν ἀρεφῶν ἀποκλειστικῶς τὸν Σ. Ἀγγελάτου, τὸ δὲ αὐτόν καὶ τὸν γείτονα αὐτοῦ κούρας Σ. Φωκῆν, ὅστις ἐνίστο ἐπετίμα τοὺς ἄνω ἐκδότας ἐκ φιλικῆς πρὸς τὸν Ἀγγελάτου καὶ ἐλπόδιζε νὰ τῷ στέλλωνται αἱ κατ' αὐτοῦ γράφουται ἐφημερίδες, γνωστὸν δὲ ὑπὸ τὸ παρεπ.θετον «Πεπίρη» ἔματρεα ἀμφοτέρω κηκοήθη καὶ ὕβριστικὰ. (Ἰδὲ Ἐφημερίδα «Φῶς» τῆς 2. Ιουνίου) Ὅσοι μετὰ τοῦτο καὶ ἐπικειμένης τῆς ἐκδόσεως του προσεχῶς φύλλου ὁ Γ. Ταχιάτης συναντήσας ἐν τῷ καφενεῖῳ τὸν Σ. Ἀγγελάτου παρεστήσεν αὐτῷ ὅτι ὁ Α. Καλόγηρος εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ κηκοήτεστατον κατ' αὐτοῦ ἀρθρον καὶ προέτειναν αὐτῷ νὰ προλάβῃ καὶ συνεννοηθῆ μετὰ τὸν Α. Καλόγηρον. Καίτοι δὲ κατ' ἀρχὰς ὁ Ἀγγελάτος ἠρνήθη νὰ ὑποκύψῃ, ἐν τούτοις εἰς ἐπιμονὴν του Γ. Ταχιάτη κατέσταντος καὶ τὸν περὶξ διαμένοντα Α. Καλόγηρον, καὶ εἰς τὰς ἀπειλὰς τούτου ἐνδοῦς, εὐρισκόμενος παρὰ τὴν τάφρον του Φρουρίου ὁ Σ. Ἀγγελάτος ἐν μέσῳ τῶν δύο τούτων, οὓς ἀνεξαρτήτως τῶν ἀπειλουμένων δημοσιευμάτων κατέβη, καὶ ἔδωκεν προσέφερος δραχμὰς εἰκοσιπέντε (25) ἄς ὁ Καλόγηρος μετὰ τὴν ἀνακρίσιν ἐπέσει αὐτοῖς Δραχμὰς πενήτηντα (50). Ὅσοι ὁ Καλόγηρος ἀπέστειρον ἔατοτε γράφου εἰς τὸ «Φῶς» τὸ κατὰ του Ἀγγελάτου, ἀλλὰ συνεχῶς δι' ἐπιστολῶν του μέχρι του Μαιου του 1900 ἐξηκολούθει ζητῶν καὶ λαμβάνων παρ' αὐτοῦ χρήματα ἀνὰ 20, 25, ἄλλα ποσὰ, ἐκτὸς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ἰακωβῆτος κηκοήθη καὶ ὕβριστικὰ καὶ ὑπαινιγμοὶ περὶ διαφορῶν πολιτῶν ἐν ταῖς ἐφημερίαι ταύταις καταχωριζόμενα καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν διανομὴν του φύλλου ἀπαίτησις χρημάτων παρ' ἐκείνων οὓς τὰ ἄνω δημοσιεύματα ἀπέβλεπον, ὅπως μὴ ἐξηκολούθησων, γ'.) ἀγγελίας τοιχοκολλούμεναι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ εἰκόνας συμβολικὰς καὶ ἐπιγραφὰς χαρακτηριστικὰς διαφορῶν προσώπων, δι' ὧν ἀνηγγέλλοντο δημοτεύματα ἐν προσεχῇ φύλλῳ τῶν ἄνω ἐφημερίδων ἄς ἐκαλεῖτο τὸ κοινὸν ἠ' ἀναγνώση καὶ ὧν ἡ δημοσιεύσις ἐκτακτοῦτο, ἢ προύχῳρει, καθόσον τὰ πρόσωπα ἄτινα αἱ ἀγγελίαι ἀπέβλεπον, ὑπέκυπτον εἰς τὰς χρηματικὰς ἀπειτήσεις των ἢ οὐ. Ὅσοι πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν κατὰ πᾶσι τοῖς ἄνω τρόποις καὶ μεθ' ἄλλας ἐκδικασθίντων κατέχει ὁ:

των τακτικῶν τῆς Ἐφημερίδος συνδρομῶν, καὶ ἐτέρων Δραχμῶν 20 δῆθεν δι' ἑκατὸν δελτία λαχείου εἰκόνας τινός (ἴδου σχετικὰς ἐπιστολάς ἐν φικέλλῳ ὑπ' ἀριθ. 8), ὅλαι ὅμως αἱ τακτικαὶ καὶ ἄτακτοι αὗται συνδρομαὶ υπερβαίνουσάι τὰς (200) διακοσίας δραχμὰς περίπου, δὲν ἠμποδίσαν αὐτὸν κατὰ Ἰούνιον 1900 μετὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη καὶ Ἰωάννου Κρητικοῦ ἢ Κουμπάτη καὶ μετὰ ἀπόπειραν τοῦ νὰ λάθωσιν ἑκατὸν δραχμὰς, λόγῳ δῆθεν ὅτι ἐσκόπει δι' αὐτῶν ὁ Καλόγηρος νὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον προκειμένου κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1900. ὁ Σ. Ἀγγελάτος τῆς συνενάσει τῶν οἰκείων του νὰ υἱοθετήσῃ τὸν νέον Μάρκον Παπαμόσχον ἐκ Κερκύρας, ὄρφανόν γονέων καὶ συγγενῆ φιλικῆς τοῦ Ἀγγελάτου οἰκογενείας, τῆς συνενάσει καὶ ταύτης, νὰ ἐκμεταλευθῇ κκοκήθως πρὸς χρηματισμὸν καὶ τὴν περίστασιν ταύτην ἦτοι ἀπελθόντος τοῦ ἐν λόγῳ νέου Μ. Παπαμόσχου εἰς Κερκαλληνίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του διὰ τοῦ Σ. Βλάχου, ἀγγελίαν ἐκ τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς τοιχοκολλουμένων ἐν ἡμετέροις χρήμασιν ἐπεγράφετο. «Αὔριον μετὰ μεσημβρίαν ὁ βίος τοῦ ταμάρη τὸ μουττάκι του καὶ ὅλα φουμάρη καὶ τὸ νέον διαζύγιον» ἐντός, δὲ αὐτοῦ φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τηλεγράφημα» Κύριον Ἀγγελάτον λάβε τὴν ρεκλάμα ὁ κληρονόμος σου ἔφυγε. Ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ ἀπειλῇ ὁ Ἀγγελάτος διὰ τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Γ. Καίσαρη ἀπειλήσεντος ὅτι θὰ καταγγείλῃ αὐτὸν ἐπέτυχεν οὐ μόνον νὰ μὴ δημοσιευθῶσι τὰ ἀγγελλόμενα ἀλλ' ἔλαβε καὶ ἐπιστολὴν τοῦ Α. Καλογήρου, ὁμολογήσαντος ἑαυτὸν ὡς αὐτουργόν τῆς ἄνω ἀγγελίας, δι' ἧς οὗτος ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ συγγνώμην ἐξέφραξε τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς του» διαβεβαίον ὅτι δὲν θέλει τὸν ἐνοχλήσῃ πλέον. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταύτην, ἔλαβε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ζήτησας δρ. 10 παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου. Ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐτέρας ἀγγελίας τοῦ Βούρδουλα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνεγνωσάτε τὸν Βούρδουλα ὁ βίος τοῦ σέντζα μουττάκιου» ἢ αὐτὴ ἐτακτοῖα διὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη καὶ τοῦ Α. Καλογεροπούλου ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου δρχ. τεσσαράκοντα (40) ἀποσταλείσας αὐτῷ διὰ τοῦ Στρυ. Κοντογούρη καὶ ἀφοῦ εἰς ἐν ἡ δὺς φύλλα τοῦ Βούρδουλα ἐγράφη διάφορον ὑπὲρ τῆς ἐν λόγῳ υἱοθεσίας. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἐποχὴν διὰ τοῦ Ν. Μώρου ἐκδότου τοῦ Κερκυνοῦ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλητικῶν μέσων καὶ ἀγγελιῶν, καὶ διὰ τοῦ Α. Καλογεροπούλου ἔλαβεν ὁ Α. Καλόγηρος δρχ. ἑβδομηκοντα πέντε (75), ὅπως προληφθῆ ἢ δημοσιεύσας κκοκήθως ἀρθροῦ στοιχισθημένου διὰ τὸν Κερκυνόν καὶ ἐτοίμου πρὸς ἐκτύπωσιν, ἃς τῇ ἐντολῇ τοῦ Ἀγγελάτου ὁ Σ. Φωκᾶς προσέφερεν αὐτοῖς, ἀφοῦ μετὰ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῷ ἀνεγνώσθη τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα κκοκήθιστατον κατὰ τὴν κατάθεσιν του, καὶ ἀφοῦ ὁ Μώρος ἀπέκρουσε ὁποιοδήποτε ὀλιγώτερον ποσὸν ἦτοι 40 καὶ 50 δραχμὰς. Ὅτι πλὴν τῶν ἄνω ἀφοῦ ὁ Εὐάγγελος Ταχιάτης ἀνέλαβεν τὴν ἐλδοσιν τοῦ Βούρδουλα διαρκῶς ἀπέσπυ παρὰ τοῦ Ἀγγελάτου διάφορα χρηματικὰ ποσά. Ὅτι καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν συνημμένων τῇ Δικογραφίᾳ ἀποδείξεων συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος Κερκυνοῦ ἐν δικαστήματι τεσσάρων μηνῶν ἔλαβεν ὁ Ν. Μώρος δρχ. 13. Ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἐποχὴν ἦτοι κατὰ τὸν Ἰούλιον 1900 διὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ὑπόθεσιν τῆς υἱοθεσίας ὁ Ν. Μώρος μετ' ἐπανειλημμένας ἐπιστολάς πρὸς τὸν Σ. Ἀγγελάτον ἐπέτυχεν νὰ γίνῃ δεκτός ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ (τοῦ Σ. Ἀγγελάτου) καὶ ἐξέθεσεν αὐτῷ τὴν πενήν του πικραπονομένου κατὰ τοῦ Καλογήρου κλπ. ὅτι ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ τόσα χρήματα, ἐνῶ αὐτὸς ἔστρεψεν, προσέφερεν δὲ τὴν δημοσιογραφικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τοῦ Ἀγγελάτου ἀντὶ χρημάτων, ἣν ὅμως οὗτος ἀπέκρουσε. Ὅτι

τι κατὰ τὴν 21 Ἰουλίου 1900, ὁ Ν. Μώρος δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐζήτησε καὶ αὐθις συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ἀγγελάτου, μὴ λαθῶν ὅμως ἀπάντησιν εἰς ἐπανειλημμένας ὁμοίας τοιαύτας ἐπιστολάς ἐν αἷς συγχρόνως ἐζήτησε καὶ δρχ. 50 πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἔστειλε καὶ τρίτην ζήτησιν παρ' αὐτοῦ οἰονδήποτε χρηματικὸν ποσόν, ἀλλ' ὁ Ἀγγελάτος δὲν ἔδωκεν αὐτῷ ἀπάντησιν, οὔτε τὸν ἐδέχθη ἐν τῇ οἰκίᾳ του, κατέφυγε ὅμως πρὸς τὸν δικηγόρον Σ. Μπαρούτσου εἰς ὃν ἐκθίσας τὰς ἐκβιάσεις ἃς ὑφίστατο ἀπὸ πολυλοῦ ἀνέθεσεν αὐτῷ ὅπως ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ δικηγόρου Γ. Σιάρπη συντάξωσι τὴν δέουσιν μήνυσιν, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ τῷ φέρῃ κατάλογον μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων. Συνταχθεὶς ὅμως τῆς μυνήσεως, μεταμεληθεὶς ἐκ φόβου ἠρνήθη νὰ ὑπεγράψῃ ταύτην. Ὅτι ὁ Ν. Μώρος ἐν τοσούτῳ δίδωκε περὶ τοῦ Ἀγγελάτου κκοκήθεις φήμας ἐπὶ ἀσελγείᾳ παρὰ φύσιν κατὰ τινος παιδὸς καὶ ἐπὶ ἀποπειρᾷ τοιαύτης καθ' ἑαυτοῦ μεταξύ ἄλλων καὶ πρὸς τὸν μάρτυρα Α. Σαρλῆν εἰπὼν ὅτι δῆθεν τὸν ἐθώπευσεν εἰς τὴν παρείαν, καὶ ὅτι ἐσκόπει νὰ καταγγείλῃ αὐτὸν, περὶ καὶ ἀνήγγειλε, τοιχοκολλήσας ἀγγελίαν μετὰ τῶν λέξεων «Ἀνεγνωσάτε εἰς τὸν Κερκυνόν ἢ τριμερᾶ μήνυσιν». Ὅτι ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐθις κατέφυγεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ Ἀγγελάτος, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελεσματος τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν ὁ Ν. Μώρος μετὰ εἰς τὴν οἰκίαν του ἠπειλάσεν τὸν Ἀγγελάτον διὰ τεῦτο, λέγων αὐτῷ «μὲ ἀνέφερες εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἰδῆς τί θὰ σοῦ κάμω» συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Α. Καλογεροπούλου. Ὅτι καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως τὴν 28 Ἰουλίου κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐνταῦθα Εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν μήνυσις τοῦ Νικολάου Θ. Μώρου κατὰ Στυλιανῶν Ἀγγελάτου ἐπὶ ἀνηθήσει θωπείας καὶ ἀισχυαῖς προτάσει πρὸς αὐτὸν. Ὅτι τὴν μὴνυσιν ταύτην φέρουσιν ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τὴν ὑπογραφὴν Ν. Μώρος καὶ ἐν τῷ σώματι εἶδει εἰς τῶν μαρτύρων ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας Σ. Κυπριώτου, μὴ φέρουσιν ἄλλην ἐνεργείαν, ἀνήγγειλε δὲ τεῦτο πρὸς τὸν Σ. Ἀγγελάτον, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπέρας ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Εἰσαγγελίας Σ. Κυπριώτης. Ἀνευθίσας ἐφόδρα ἐπὶ τούτῳ ὁ Σ. Ἀγγελάτος συνεβουλεύθη περὶ τοῦ πρακτέου τὸν Α. Πηλόν, ὅστις ὑπέδειξεν ὡς τὸ ἐλαττήριον ὄλων αὐτῶν τὸν Γ. Ταχιάτην, ὃν καλέσας ὁ Σ. Ἀγγελάτος ἀνέθηκεν αὐτῷ νὰ μετολαβῆσῃ καὶ ἐξυγῆσῃ αὐτὸν ἐκ τῆς δημουρηθείσης κατηγορίας. Ὅτι τῷ ὄντι ὁ Γ. Ταχιάτης καίτοι ὡς τῷ ἔλεγεν ἐγνώριζε ὅτι τὰ ἐν μνήμῃ ἀναφερόμενα ἦσαν ψευδῆ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπέκειτο ἠδημοσίευσιν αὐτῆς διατῶ «Κερκυνοῦ» τὸν συνεβούλευσε ἀναδιωχθῆσθαι τὴν ὑπόθεσιν» ἐπιπροσθέτων ὅμως ὅτι θὰ εἶναι ἐπὶ τούτῳ ὁ Γ. Ταχιάτης μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ μεγάλου ἀπαιτηθείσει. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Γ. Ταχιάτης μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Ν. Μώρου, τοῦ Ε. Ταχιάτη, Α. Καλογήρου, μετ' ὧν ἐπορεύθη εἰς τι κροφανεῖον παρὰ τὴν Σπηλαιάν, εἰδοποιήσας καὶ τὸν Ἀγγελάτον διὰ τοῦ Σ. Φωκᾶ νὰ μεταβῇ καὶ οὗτος ἐκεῖ. Ὅτι τῷ ὄντι συνοδευόμενος ὑπὸ τούτου μετέβη ὁ Σ. Ἀγγελάτος εἰς τὸ ὑποδειχθὲν κροφανεῖον, ἐνθα τὸν ὠδήγησεν εἰς τι ὑπερῶν διαχώρισμα ἐν ᾧ εὗρισκοντο ἤδη οἱ ἄνω τρεῖς καὶ ὁ Γ. Ταχιάτης. Ὅτι ἀμέσως ὁ Ἀγγελάτος ἐν ἀναγκαστικῇ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ν. Μώρου τὸν λόγον τῆς κατ' αὐτοῦ καταδιώξεως, ἀλλ' ὁ Α. Καλόγηρος, ὅστις καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ, πρὸ δύο μηνῶν ἀποκαλῶν τὸν Ἀγγελάτον εὐεργέτην του προεκαλεῖ αὐτὸν καὶ αὐθις νὰ τῷ πληρώσῃ τὰ ἐνοίκια τῆς οἰκίας του, ὅπως ἀποφύγῃ ἀπειλομένην ἔξωσιν καὶ ἄτινα ἐπλήρωσεν τῷ ὄντι ὁ Ἀγγελάτος, ἐζήτησε τὴν ἀποσυρτὴν τοῦ Σ. Φωκᾶ εἰς ὃ ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ ὁ Ἀγγελάτος, δι' ἧς ὁ Σ. Φωκᾶς ἀπειλητικῶς καὶ ἐπικρατικῶς ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν ὅλης τῆς ὑπο-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Θέσειω, καὶ διὰ τρόπου ἐπιτακτικῶ καὶ ἐμποικῆσαντος τρόπου εἰς τοῦτον ἐξή-
 τησαν δρχμὰς πεντακοσίας (500). Αποποιήθητος ὅμως τοῦ Ἀγγελᾶτου προ-
 ωρίσθη τῇ παρεμβάσει τοῦ Ταχιᾶτη ἢ ἀπκίτησίς τωσ εἰς δρχμὰς 200, ὃ πο-
 τὸν ἐκ φόβου ἠναγκάσθη ν' ἀποδεχθῆ ὁ Ἀγγελᾶτος, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ τῷ ἐπι-
 στραφῆ ἡ μήνυσις μετὰ δηλώσεως τοῦ Μώρου, ὅτι προέβη εἰς ταύτην ἐκ κηκῆς-
 τιλήψεως, ἢν μήνυσινά τῷ φέρωσιν οἰκὰδε καὶ λάβωσι τὰς δρχμὰς 200. Ὅτι ἐπὶ
 τούτῳ ἀπῆλθεν ὁ Ἀγγελᾶτος ἐντρομος καὶ κατελθὼν τοῦ ὑπερώου ὑπεβηθεύμενος
 ὑπὸ δύο κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν μαρτύρων, ὅτι μετὰ μικρὸν ὁ Γ. Ταχιᾶτης
 μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν του τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἀνω μήνυσιν μὴ φέρουσαν ἄλλην
 τινὰ ἐνέργειαν ὑπηρεσιακὴν, ἀλλὰ παρὰ πόδας ἐνυπόγραφον δῆλωσιν τοῦ Ν.
 Μώρου ὅτι αἰὲ κηκῆς ἀντιλήψεως, προβάς εἰς ταύτην ἀποσύρει αὐτὴν ζητῶν
 συγγνώμην ὑποσχόμενος ὅτι δὲν θὰ ἐνοχλήσῃ αὐτὸν πλέον, ἀλλ' ὅτι ὡς πιστὸς
 φίλος θὰ ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ» ἔλαβε δὲ παρ' αὐτοῦ τὰς 200 δρχμ.
 εἰς χρονομισματὰ τῶν 100 δρχμῶν (Ἰδὲ μήνυσις ἐν σχετικῷ φακέλλῳ). Ὅ-
 τι κατὰ τὰ τέλη αὐγούστου παρελθόντος ἔτους ἐτοιχοκολλήθη ἀπέναντι τῆς οἰ-
 κίης τοῦ Ἀγγελᾶτου καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Σ. Φωκᾶ ἀγγελίκα τοῦ Κερκυ-
 νοῦ, φέρουσα τὰς λέξεις «ἀναγκάσκατε τὸ σκάνδαλον, τὸ τουρκόπουλο καὶ τὸ πι-
 πῆρι». Ὅτι ἡ ἀγγελίκα αὕτη ἀπέβλεπε τὸν Ἀγγελᾶτον ὅστις μετὰ τὰς κατὰ
 τὴν σκοπούμενην υἰθεσίαν τοῦ Παναπόστολου ὕβρεις καὶ ἐκδίασεις παρητήθη τῆς
 ἀποφάσεώς του ταύτης, ἐρωτώμενος δὲ ἐν ἀγκυκλήσει εἶπεν ὅτι θὰ φέρῃ ἀπὸ
 τὴν Ἠπειροὶ νὰ υἰθετήσῃ ἕνα τουρκόπουλο. — Ἐτοιχοκολλήθη δὲ ἐπιτηδες ἐν
 τῷ τόπῳ ἐλείφῳ ὡς καὶ αἱ προηγουμέναι, ἔνα λαμβάνη γνώσιν αὐτῶν ὁ Ἀγγε-
 λᾶτος. Συγχρόνως δὲ ἑμοῖα ἀγγελίκα μὲ εἰκόνα ἑμοῖον πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς ἐ-
 πιγραφῆς ἐτοιχοκολλήθη καὶ παρὰ τὰ τείχη «Μουράγιου». Ὅτι τὰς τοιχοκο-
 λήσεις ταύτας ἐνήργει ὁ δικαστὴς τοῦ Κερκυνοῦ Σ. Βασιλάς, ὅστις καὶ ἀνεκο-
 ῶσε ταῦτα εἰς τὸν Σ. Φωκᾶν, ἔνα εἰδοποιηθῆ δι' αὐτοῦ ὁ Ἀγγελᾶτος, ὅτι
 εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ Κερκυνοῦ θέλει δημοσιεῦθῃ διατριβὴ κηκοῆτης ἐν
 σχέσει πρὸς τὴν ἀνω ἀγγελίκαν καὶ ὅτι δύναται νὰ ματαιώσῃ ταύτην, ἂν ὁ
 Ἀγγελᾶτος ἤθελε καταβάλῃ τὰς γενομένας δαπάνας δρχμὰς 50 ἀλλ' ὅτι
 καὶ οὗτος ὡς καὶ ὁ Ἀγγελᾶτος πρὸς ἑν αὐτοπροσώπως καὶ ἐπανηλημέμενος με-
 τέβη ὁ Σ. Βασιλάς ἀπέδωξεν αὐτὸν ὡς καὶ τὸν βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Βασιλά
 ἀποσταλέντα Ἀναστάσιον Βλάχον καὶ ἀπειλήσαντα αὐτὸν, ὅτι ὁ Βασιλάς ἐ-
 πρόκειτο νὰ ἐκδώσῃ ἴδιαν Ἐφημερίδα δι' ἧς ἤθελεν ὑβρίσῃ τὸν Ἀγγελᾶτον.

Ὅτι μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν ἀνω ἀγγελιῶν ὁ Σπυριδῶν Σιμωνίτης, ἀ-
 εργος ἐπιληψίμου διαγωγῆς καὶ ὡς τοιοῦτος διατελὼν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν
 τῆς ἀστυνομίας, αὐθόρμητος προσελθὼν πρὸς τὸν Στ. Ἀγγελᾶτον ἐδήλωσεν
 αὐτῷ ὅτι ἐπειδὴ ὁ πατήρ του εἶχεν ὑποχρεώσεις πρὸς ἐκεῖνον, ἀνελάμβανεν
 εὐτῶς εἰπεῖν τὴν υπεράσπισιν του καὶ ὅτι προέβη εἰς τὸ νὰ σχίσῃ τὰς τοι-
 χοκολληθείσας αἰς ἀνω εἰρηται ἀγγελίκας, ὑπερ ἀνελεήθη καὶ ὁ Ἀστυφύλαξ
 Σπανόπουλος ἐρωτήσας τὸν Ἀγγελᾶτον, ἂν ὁ Σιμωνίτης ἐσχίζε ταύτας
 κατ' ἐντολήν του, ὑπερ ἠρήθη ὁ Ἀγγελᾶτος ἀπαγορεύσας μάλιστα εἰς τὸν
 Σιμωνίτην νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰς υποθέσεις του.

Ὅτι ὀλίγας μετὰ ταῦτα ἡμέρας τὴν 7ην καὶ 8ην Σεπτεμβρίου π. ε. ὁ
 Α. Μούτσος δι' ἐπιστολῆς τὴν ἐξήτει παρὰ τοῦ Ἀγγελᾶτου δρ. 5. αἰς ἠρ-
 νήθη ὅμως διότι εἶχεν ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς ὑπ' ἐκείνου ἐκδι-
 δομένης ἐφημερίδος «Σατανᾶς» τὴν αἰτησίαν ταύτην δι' ἐπιστολῆς διεδῆ-
 ῶν ἕτερον ἐπισκεπτήριον τοῦ Μούτσου ζητούντας τὴν ἐπιστροφὴν τῆς πρώτης
 ἐπιστολῆς ἢν ἠρήθη. αὐθημερὸν ὁ Σιμωνίτης συναντήσας ἐν τῷ καφενεῖῳ

τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελᾶτον ἠρώτα αὐτὸν, «τί ἔχει,» διότι δῆθεν τὸν ἐβλεπῶ
 συγχισμένον, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει του δὲ ὅτι εἶχεν ἐνοχληθῆ ὑπὸ τοῦ Μούτσου
 τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οὕτως ἐκράτει καὶ τὸ ἐπισκεπτήριον, ἤρπασε τοῦτο ἐκ
 τῶν χειρῶν του, λέγων ἐγὼ τοῦ τὸ δίδω καὶ ἀναχώρησεν. Ὅτι ἐν τῷ φύλλῳ
 τῆς 14ης. 76ρίου π. ε. ἐφημερίδος «Σατανᾶς» καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «πα-
 ράδοξος ἀνθρωπος» ἐδημοσιεῦθη περιφρονητικὸν ἄρθρον καὶ εἰρωνικὸν περὶ τοῦ
 Στ. Ἀγγελᾶτου μετὰ τῆς δηλώσεως ὅτι θέλει ἀσχοληθῆ ἐπὶ συνεχῆ φύλ-
 λα, περὶ αὐτοῦ κλπ. ὅτι τὴν διατριβὴν ταύτην ἐπηκολούθησε νέα ἀγγελίκα
 τοιχοκολληθεῖσα καὶ φέρουσα «ἀναγκάσκατε αὐριον ἢ ἀνακαλύψις τῶν μυστικῶν
 τοῦ ἐξ ἡμῶσιν μυστάκη μυστηριώδους ἀνθρώπου» δι' οὗ ὑπαινίσσεται ὁ
 Ἀγγελᾶτος ὡς ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ μασᾷ τὸν μύστακά του (ἶδε φακέλον
 σχετικόν). ὅτι καὶ τὰς ἀγγελίκας ταύτας ἐξίσχισεν ὁ Σιμωνίτης καὶ ἀνήγ-
 γειλε τοῦτο πρὸς τὸν Ἀγγελᾶτον, ἐπιπλήξαντα αὐτὸν, ἀλλ' ὅστις τῷ εἶπε ὅτι
 καὶ θὰ εἴρῃ τὸν Μούτσον καὶ θὰ τὸν κηκοποιήσῃ ἐπὶ δὲ ταῖς παρατηρήσεσι
 τοῦ Ἀγγελᾶτου νὰ μὴ προδῆ εἰς τίποτε ἀπήνηται «δὲν ἔχεις τοῦ λόγου
 σου νὰ κάμῃς, εἶναι δική μου δουλιὰ» εἰς δὲ τὸν μάρτυρα Φωκᾶν εἶπεν ὅτι
 θὰ μεταδῆ νὰ καταστρέψῃ τὸ τυπογραφεῖον. Ὅτι τὸ αὐτὸ ἐσπέρως συναν-
 τήσας ἐξῶθεν τοῦ κουρείου τοῦ Φωκᾶ τὸν Μούτσον ὁ Σιμωνίτης ἤρπασεν αὐ-
 τὸν ἐκ τοῦ στήθους καὶ τὸν ὕβρισεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐν
 λόγῳ μάρτυρος ὁ Μούτσος ὄχι μόνον ἀφέθη νὰ συλληφῆ ἀπὸ τὸν Σιμο-
 νίτην, ἀλλ' οὐδεμίαν προέταξε κατ' αὐτοῦ ἀντίστασιν ἀπλῶς δὲ τοῦ εἶπεν
 «ἄφησέ με» ὅτι τὴν αὐτὴν νύκτα (14 76ρίου 1900) ὁ Α. Μούτσος μεταβὰς
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀγγελᾶτου διεμαρτύρησε ὅτι στέλλει ἀνθρώπους καὶ τοῦ
 σχίζουσι τὰ φύλλα, καὶ τοῦ ρίπτουσι ταῖς κίσσεις καὶ ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἀνα-
 φερθῆ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι τὴν ἐπιούσαν ὁ Σιμωνίτης παρήγγειλε τῷ
 Ἀγγελᾶτῳ νὰ παρεμβῇ ὑπὲρ αὐτοῦ, διότι καταζητεῖται ὑπὸ τῆς ἀστυ-
 μίας, διὰ τὴν ζημίαν δῆθεν τοῦ Μούτσου, ἐκ τῆς καταθέσεως ὅμως διαφό-
 ρων συγκαζόντων εἰς τὸ ἐν λόγῳ τυπογραφεῖον καὶ τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ προ-
 κύπτει ὅτι οὐδεμία ζημία ἐγένετο ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἀλλὰ μόνον ὅτι
 μιὰ κάσσα στοιχείων εἶχε ριφθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αἰτινα συνελήθησαν καὶ αὐ-
 τη ἦτον εἰς τὸ χάθος τοῦ τυπογραφείου ἐρειδόμενη ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐνῶ πρὸ
 αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὑψὸς ὑπῆρχον πολλὰ τοιαῦτα ἐρειδόμενα ἀπλῶς ἐ-
 πὶ ξύλων, αἰτινες φυσικῶ τῷ λόγῳ, εἶδε νὰ ὑποστῶσι πρῶται τὴν ἐπίθεσιν.
 Ὅτι προσέτι ἐφάνετο τετραυσιμένον ἐν κάθισμα, ὅτι ὁ Μούτσος εἰς οὐδένα παρε-
 ποίθη ὅτι τοῦ ἐγένετο ζημία ἢ ὅτι ἐκκεκοιμήθη ὅτι καὶ ἂν ἤθελεν ὑπε-
 τεθῆ ὅτι αἱ βλάβαι αὗται καὶ ἡ ἀταξία ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἐπηνέβηθησαν
 ἐξ ἀλλότριος χειρῶν, ἡ ζημία κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἰδόντων τὰς βλάβας
 ταύτας μαρτύρων δὲν ἦτον ἀνωτέρω τῶν 10 ἢ 20 δρχμῶν, ὅτι ὁ Σ. Ἀγγε-
 λᾶτος, ὅπως ἀποφύγῃ ἀπ' ἐνὸς μὲν, τὰς διαρμῆς ἐνοχλήσεσι τοῦ Σιμωνίτη,
 ὅτι καταδιώκεται ἐπὶ τῇ ἐν λόγῳ ζημίᾳ, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰς ἀπειθήσεις τοῦ
 Μούτσου καὶ ἀπειλὰς ὅτι θὰ καταγγείλῃ μετὰ τοῦ Σιμωνίτη καὶ αὐτὸν
 τοῦτον καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει πάντοτε ὅτι πρόκειται περὶ εὐτελοῦς ἀποζη-
 μιώσεως ἀνέθηκεν εἰς τὸν δικηγόρον Γ. Κανιστῶν, ὅπως μετὰ τὴν ρητὴν δῆ-
 λωσιν πρὸς τὸν Μούτσον, ὅτι αὐτὸς οὐδαμῶς εἴθνηται διὰ τὰς πράξεις τοῦ
 Σιμωνίτη, νὰ διεγγαγῇ μετ' αὐτοῦ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως του. Ὅτι ὁ
 Σιμωνίτης, νὰ διεγγαγῇ μετ' αὐτοῦ, τὰ τῆς ἀποζημιώσεως του. Ὅτι ὁ
 Σιμωνίτης καὶ ἐπικυβερτῶν τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸν
 Μούτσος ἐξήτει ὡς ἀποζημιώσιν δρχμ.
 (500) πεντακοσίας, ἀλλ' ὅτι διὰ τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ ἐπέτυχε νὰ περιορι-
 σθῇ εἰς δρχμὰς 100.

ΓΙΑΚΩΒΑΚΙΟ
ΚΑΡΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΙΣΤΟΛΗ
ΜΟΥΤΣΟΣ

Θη τὸ ποσὸν εἰς δραχ. (300) τριακοσίας. ὅτι μὲθ' ὅλην τὴν ἐκπληξιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Ἀγγελᾶτου ἐπειδὴ ὁ Γ. Καίσαρς εἶχεν ἐνεργήσῃ ὡς πληρεξούσιος αὐτοῦ τῷ παρίδωκε δραχ. δικοσίας (200) ἅς ὁ Καίσαρς ἔδωκε εἰς τὸν Α. Μούτσου ἀνευ ἀποδείξεως, ὅτι ἐκ τῶν καταθέσεων διαφόρων μαρτύρων προκύπτει ὅτι καὶ μετὰ τὴν δῆθεν ἐπίθεσιν καὶ τὰς ζημίας τοῦ Σιμωνέτη κατὰ τοῦ Ἀγγελᾶτου ἐσύχναζεν αὐτὸς εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Μούτζου. Ὅτι ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Μούτσου πρὸς τὸν Δ. Κασσιμάτην ζητοῦντα παρ' αὐτοῦ μέρος τῶν ληφθέντων χρημάτων ἀντὶ ἡμερομισθίου, καὶ ἀπαντῶντος αὐτῷ ὅτι δὲν τῷ ἔμειναν χρήματα διότι ἐξ αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἄλλοι προκύπτει ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη ἐκβίβασις ἐγένετο κοινῇ συννευήσει Μούτσου Σιμωνέτη καὶ τῶν λοιπῶν ἄλλων κατηγορουμένων ὅπερ τοσοῦτον μᾶλλον ἐνδείκνυται καθόσον ὁ Σιμωνέτης μετὰ τὴν ἐναρκίαν τῆς ἀνακρίσεως παρεκάλει τὸν τε Φωκᾶν καὶ τὸν Ἀγγελᾶτον νὰ μὴ καταθεσῶσι κατὰ τοῦ Μώρου, καὶ ἐπειδὴ ἡ σύζυγος του συνεδέετο μὲ τὴν οἰκογενεῖαν τοῦ Καλογήρου. « Νὰ μπουὶν αἱ γυναῖκες εἰς τὸ μέσον νὰ πείσωσι τὸν Καλόγηρον νὰ μὴ γράψῃ πλέον τίποτε ἐναντίον του » ὅτι ἐπίσης αἱ αἰτήσεις χρημάτων καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῶν ἄνω κατηγορουμένων πρὸς τὸν Ἀγγελᾶτον καὶ αἱ ὕβρεις τοῦ Κώδωνος ἐξηκολούθησαν μέχρι σχεδὸν τῆς ἡμέρας τῶν συλλήψεων τῶν ἄνω κατηγορουμένων.

2. ΛΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΗΣ

Ὅτι κατὰ τὸ 1898 εἰ Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης Διονύσιος Κασσιμάτης καὶ Λθανάσιος Καλογερόπουλος, ἐπὶ τῇ αὐτῇ πάντοτε ἀπειλῇ τῆς δημοσιεύσεως ἐν ταῖς σατυρικαῖς ἐφημερίδι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διατριβῶν καθαπομένων τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἀθανασίου Ἀνεμογιάνη πλουσίου κτηματίου, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ πλέον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν (100) ἀπαντες δὲ οὗτοι Μώρος Μούτζος Κρητικὸς καὶ λοιποὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων τῶν ἀπέσπων παρ' αὐτοῦ ποσὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῶν συνήθων συνδρομῶν δημοσιεύοντες εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐφημερίδας κακοήθεις ὑπαινιγμούς κατ' αὐτοῦ ἂν ποτε ἀνέβηκε νὰ πληρώσῃ ταύτας ἔστιν ὅτι δὲ ἀποστέλλοντες αὐτῶν ἀνωμόμως ἐπιστολάς περιεχούσας ὕβρεις καὶ ἀπηλάξαι, ὅτι κατ' αὐγούστον τοῦ 1899 ὁ Διονύσιος Κασσιμάτης ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει ἐντύπου αἰσχρᾶς συμβολικῆς εἰκόνης παριστάσεως τὸν Ἀνεμογιάνη, ὡς μελλούσης ν' ἀνατυπωθῇ ἐν τῷ Κώδωνι. ὑπὸ τοῦ Α. Καλογήρου, ἀπήντησε δραχ. ἑκατὸν (100) ἔλαβε δὲ μόνον δραχ. δέκα. Ὅτι ἐπειδὴ ὁ Κώδων ἐξηκολούθει δημοσιεύων διαφόρους ὑπαινιγμούς κατὰ τοῦ Ἀθανασίου Ἀνεμογιάνη καὶ πρὸ τούτου τὸ «Φῶς» ἐφημερίδας ἀμφότερα διευθυνόμενα ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Καλογήρου, ὁ Α. Ἀνεμογιάνης διὰ τοῦ Συμβολαιογράφου του ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ εἰς συννευήσεις πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον ἀντὶ τίνος ποσοῦ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του. Ὅτι τῷ ὄντι ἐν τῷ Συμβολαιογραφεῖῳ τοῦ Χ. Τριανταφύλλου προσῆλθεν ὁ Ἀναστάσιος Καλόγηρος κατ' αὐγούστον τοῦ 1899 καὶ ἐπὶ τῇ ἐρωτῆσει τοῦ Ἀνεμογιάνη διὰ τίνος λόγον τὸν ἐνοχλοῦν, ἐδήλωσεν ὅτι ἄλλοι τὸν παρεκινεῖν νὰ δημοσιεύσῃ, καὶ ὅτι μόνον διὰ καταβολῆς μεγάλου χρηματικῆς ποσοῦ δύναται νὰ παρεμποδισθῇ ἢ παρικιτέρῳ δημοσίευσαι, ὅτι τῇ παρεμβάσει τοῦ Συμβολαιογράφου Χρ. Τριανταφύλλου ἠκούσθη νὰ λάβῃ δραχμὰς ἐξήκοντα (60) ἐζήτησε δὲ νὰ τῷ δώσῃ καὶ ἰργασίαν τινε ἰχογράφῳ ἐκ μέρους τοῦ Α. Ἀνεμογιάνη. Ὅτι τῷ ὄντι τῷ ἔδωκεν οὗτος φωτογραφίαν τινὰ ὅπως διὰ μελωδίδος ἀναπαράστασιν αὐτὴν εἰς μέγα σχῆμα, καὶ ἦν ἰργασίαν ἐξετέλεσεν ὁ Α. Καλόγηρος, ἀπαιτήσας ἔμως ἀντὶ τῆς συνῆ-

θους ἐμισθῆς τῶν 45—50 δραχμῶν ὑπέρογκον ἀποζημίωσιν ἀπέναντι τῆς ἡπαίρας ὁ Α. Ἀνεμογιάνης τῷ κατέβαλε δραχμὰς 175 καὶ τοῦτο, ὅπως προέβλεπε καὶ ἄλλαι δημοσιογραφικαὶ ἐπιθέσεις τοῦ Καλογήρου. Ὅτι μικρὸν καιρὸν ἰαυτὸς Α. Καλόγηρος κατὰ τὸν Ἰανουάριον παρελθόντος ἔτους διὰ τοῦ Γρηγορίου Στεριώτου περιστήσαντος ὅτι ἔχει ἀναγκὴν χρηματικῆς συνδρομῆς ὅπως ὁ Στεριώτης αὐτὸς ἰδρῦσθαι τυπογραφεῖον, ἐζήτησε δραχμὰς 200. Ὅτι ὁ Α. Ἀνεμογιάνης, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε φόβου κατεχόμενος, ἔδωκε τῷ Στεριώτῃ δρ. 50, ὑποσχθεὶς ὅτι ἤθελε τῷ καταβῆναι καὶ ἑτέρας 25, ἅς τῷ ὄντι ἔδωκεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Χρ. Τριανταφύλλον, παρ' οὗ τὴν 5 Ἰανουαρίου ἔλαβε ταύτας ὁ Α. Καλόγηρος.

3 ον ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΕΥΗΣ π. Γωάννου.

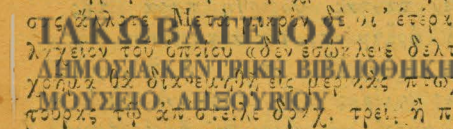
Ἄγιογράφος, ὅτι κατὰ τὰ τέλη Ἰουλίου τοῦ 1899, συνομιλῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του μετὰ τοῦ Ν. Πιζάνη φίλου του φυροδικούντος ἤδη ἠρωτήθη παρ' αὐτοῦ εἰς τί ἐχρησιμοποιοῦ τὸ περιεχόμενον ἐν τίνι φιλιδίῳ ἔλαιον ὃ ἐζήτησεν ἐκεῖνας. Ὅτι τῷ ἐζήτησε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιχρυσώσει τῶν εἰκόνων ἀλλ' ὁ Πιζάνης οἰοῦν ἀστείουμένοι, ἀπέδωκε τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, πρὸς αἰσχρογραφίαν, ἅς ἀστείότητος ἀνῆρει ὁ Σκευῆς ἐζήτησε δὲ νὰ τῷ δώσῃ αὐτὸς τὸ φιλιδίον ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἐπράξε τότε ὁ Σκευῆς, τῷ ὑπεσχέθη ὅμως καὶ βραδύτερον ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τοιοῦτον πλήρες ἔλαιον. Ὅτι κατὰ τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἦτοι ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἄνω ὁμιλίας, ὁ Στέφανος Βασιλᾶς, ἄγνωστος τῷ Σκευῇ μετέβη εἰς τὴν αἰκίαν του, καὶ τῷ παρέστησεν ὅτι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τὸ «Φῶς» ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ ἀνωμόμως ἐπιστολὴ ἀφερῶσα αὐτὸν ὡς αἰσχρογράφοντα παρὰ φύσιν μετὰ γυναικῶν, καὶ ποιούμενον χρῆσιν πρὸς τοῦτο τοῦ ὡς ἄνω εἰρητικῆ εἰκόνης, ὅτι ὁ Α. Σκευῆς ἐνενοήσας ὅτι πηγάσει αὕτη ἐκ τῶν σχετικῶν ὁμιλιῶν τοῦ Πιζάνη μετέβη παρ' αὐτῷ ἐν ἀγκυρακτῆσει παρεκινούμενος κατ' αὐτοῦ, οὗτος ὅμως συνεβούλευσεν αὐτὸν νὰ δώσῃ εἰς τὸν Βασιλᾶν ποσὸν τι ὅπως ἀποφύγῃ τὴν δημοσίευσιν. Ὅτι τῷ ὄντι ὁ Σκευῆς φεβουόμενος τὴν τοιαύτην δημοσίευσιν ὡδυνωμένην νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τὸ ἐπάγγελμά του καίτοι ψευδῆ ἔδωκεν εἰς τὸν Βασιλᾶν δραχμὰς δέκα (10) — Ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Βούρδουλας», ἐν εἶδει αἰνιγματικῆς αὐτῆς λύσεως ἠγγέλλετο διὰ τοῦ «Σκότους» (ἐν τῇ Ἐφημερίδι Φῶς) ἔδημ. σεύθησαν στίχοι ὑπαινισσόμενοι τὴν αὐτὴν πάντοτε ἱστορίαν, καὶ πάλιν ὁ Σ. Βασιλᾶς μεταβὰς παρὰ τῷ Σκευῇ ἐζήτησε ποσὸν τι ὅπως τὸ δώσῃ δῆθεν εἰς στρατιώτην τινὰ ἐπιμένοντα ὡς ἐλέγεν εἰς τὴν δημοσίευσιν, ἀλλ' ὁ Σκευῆς ἀπεδίωξεν αὐτὸν. Ὅλίγας ἡμέρας μετὰ τοῦτο ὁ αὐτὸς Σ. Βασιλᾶς ἐτοιχοκόλλησεν ἀπέναντι τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σκευῇ ἀγγελίαν μετ' αἰσχροῦ συμβολικῆς παρκατάσεως τῆς αὐτῆς ὁμιλίας τοῦ Ν. Πιζάνη περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔλαιου, καὶ ἐπειδὴ γέγιναν τινε ἀγκυρακτῆσας ἐξέσχισε ταύτην ὁ Βασιλᾶς οὗ μόνον ὕβρισεν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ἀντικατέστησεν τὴν σχισθεῖσιν δι' ἄλλης καὶ μόνον ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τοῦ Σκευῇ ὅτι ἤθελε τῷ δώσῃ ποσὸν τι ἔσχισε ταύτας ὁ Βασιλᾶς λαθῶν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος δραχμῶν δέκα. Ὅτι διὰ τὴν νέαν ταύτην ἐκβίβασιν καὶ αὐτὴς παρεπνεύθη ὁ Σκευῆς πρὸς τὸν Πιζάνη, ὅστις τὸν συνεβούλευσε τότε, ν' ἀποταθῆ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Α. Καλόγηρον ὡς ἐκδότην τοῦ Φωτός παρὰ τῷ ὀπίῳ τῷ ὄντι μεταβὰς ἐπιηροσθησθῆ παρὰ τὸν Σκευῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἐπιμένει εἰς ἀστυφίαν ἀνελάσει δὲ νὰ συννευθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀντὶ τίνος ἀμειβῆς ἤθελε πρὸς τὸν Σκευῇ τὸν κατ' αὐτοῦ δημοσιεύσεων ὁ ἀστυφίλαξ, ὁ Ν. Πιζάνης ἔστιν ὅτι πρῶτον ἐν εἰσοποίησιν τὸν Σκευῇ ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀστυφίλαξ ὅστις

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΤΕΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ἐκ τῆς ἀνυπόστατης προέκυψεν ὅτι εἶναι ὁ κατηγορούμενος Χρῆστος Κωσ-
ταδόπουλος ἐξήκει δρχμῶν πενήντα (50) ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Σκευῆς δὲν εἶχεν
εἰμὴ μόνον 25 ἐδανεῖσθαι ἐτέρως 15 παρὰ τοῦ ἀρτοποιοῦ Δ. Βλαχοπούλου
ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο παρέδωκε διὰ τοῦ Ν. Πιζάνη εἰς τὸν ἐν λόγῳ Χ. Κωσ-
ταδόπουλον ἀνυπόστατον κατὰ τὴν πλατεῖαν τῶν ἀνεκτόρων ὅστις κατ' ἀρ-
χῆς ἐφαίνετο διαστῆσαι καὶ τὰς λαβῆς ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐπέστη. Ὅτι κατὰ
τὸ πρῶτον τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ μετὰ νέον ἀπόπειραν τοῦ Α.
Καλογήρου τοῦ καὶ λαβῆ παρὰ τοῦ Α. Σκευῆ 50 δρχμῶν ἕως τοῦ ἐξή-
τησεν ὁ αὐτὸς Σ. Βασιλάς. καὶ πάλιν προσήλθεν ἀπειλῶν τὸν Σκευῆν, διότι
εἶχεν εἶπαι αὐτὸς εἰς τὸν Καλογήρον ὅτι εἰς τὸν Βασιλῆν εἶχε δώσει δρχμῶν
δύο, ὅτι ὁ Σκευῆς φοβούμενος νέον ἐπιθεσιν τοῦ Καλογήρου μετὰ τὴν ἀρνη-
σιν πρὸς αὐτὸν τῶν 50 δρχμῶν ἀπειλήσαντος ἐπὶ τούτῳ αὐτὸν, διὰ τῆς φρα-
σεως «Ὡς ἴδης τί θὰ σοῦ κίωω» προσέφυγε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν δικηγόρον Σ. Γο-
ρίλλαν πρὸς ὃν καὶ διὰ τὴν προηγουμένην ἐπέθεσιν ἑαυτοῦ ἀποτελέσματος εἶχε
προσφύγη μὴ στέργει τότε κατὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Γορίλλα νὰ καταγγεῖλῃ
τὴν πράξιν, ὅστις συναντήσας τὸν Α. Καλογήρον, ἐβεβαιώθη περὶ τῆς προθέ-
σεως αὐτοῦ τοῦ νὰ προβῇ διὰ τοῦ Φωτῆος εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ὡς ἂν κα-
κοήτους διαδόσεως. Ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι θὰ παραιτηθῆ, ταύτης οὐκ ἔστιν εἰς
τὸν Α. Σκευῆν ἐξηκολούθει ἀνακινῶν ὅτι ἤθελε προβῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ δημοσί-
ευσιν διὰ τοῦ Ν. Πιζάνη, καὶ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ὑποκίς ἐξήτει χρημάτα.
Ὅτι μὴ ἔχων τοιαῦτα ὁ Σκευῆς μετέβη εἰς τὸν σύνδικόν του ἀρτοποιοῦ Δ. Βλα-
χοπούλου ἐκτάκτως τετραρχημένος καὶ εἶπεν αὐτῷ Δημήτρη σῶσε με διότι θὰ βλά-
ψω εἰς τὴν ἐφημερίδα «Βούρδουλα» τὴν οἰκογενεῖάν μου δώσε μου 50 δρχ-
μῶν ὅστις καὶ ἔδωκεν αὐθιγὴν τὸ ποσὸν τοῦτο. Ὅτι τὰ ῥοχμῶν τούτων παρέδω-
κεν ὁ Α. Σκευῆς πρὸς τὸν δικηγόρον Γορίλλαν, ὅστις συνενοήθη ὑπὸ τοῦ
Πιζάνη ὡδηγήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Α. Καλογήρον καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς
50 δρχμῶν μετ' ὃ ὁ Πιζάνη μετὰ τοῦ Α. Καλογήρου ἀπεχώρησεν ἰδιαι-
τέρως καὶ ὁ Γορίλλας ἀνεληρθη αὐτοῦ φιλονικούντως κατὰ τὴν ἀντιληψίν του
περὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν χρημάτων, καὶ ὅτι ἐνταῦθα ὑποταξέθη ὅτι ὁ Πιζάνη
διεπέλει εἰς συνενοήσιν μετὰ τοῦ Α. Καλογήρου, ἐδήλωσε δὲ ὅτι δὲν ἤθελε
πλέον ν' ἀνεκινῆται εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ Ν. Πιζάνη.
Ὅτι ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Βούρδουλον ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοι ὑπι-
νεμοὶ, ἀφροῦντες τὸν αὐτὸν Α. Σκευῆν ἐπὶ τούτῳ καὶ αὐτὸς προσέφυγεν ὁ Σκευῆς
πρὸς τὸν δικηγόρον Γορίλλαν ὅστις ἀνέλαθε νὰ συνενοηθῆ μετὰ τοῦ Τε-
χιχίτη ὅπως προληφθῆ καὶ νέον δημοσίευσιν, ἠναγκάσθη δὲ νὰ δώσει ἐνώπιον
τοῦ Σ. Γορίλλα πρὸς αὐτὸν δρχμ. 20. ἦτοι κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου 1899. Ὅτι
ὀλίγως ἡμέρας μετὰ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Σ. Βασιλάς μεταβάς ὕβρισε καὶ ἐβλα-
σφήματε τὸν Α. Σκευῆν ἐκδιωχθεὶς παρ' αὐτοῦ, ἐπανήλθεν ὅμως τὴν ἐπιθε-
σιν ἐσχυρίζομενος ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πικυθῆ εἰς τῆς θέσεως τοῦ δικινμῶος τοῦ
Φωτῆος, ἐπέκειν τοῦ Α. Σκευῆ καὶ ὅτι εἶχεν ἔτοιμον πρὸς δημοσίευσιν αὐτὸς αὐ-
τὸς ὁ Βασιλάς μίαν εἰκόνα τῆς αὐτῆς πύλης ὑποθέσεως ἀξίῳν νὰ τῷ δώσῃ
ὁ Σκευῆς ἐξ (6) τάλληρα. Μεταβάντα δὲ τὸν Σκευῆν εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Γο-
ρίλλα, ἠκολούθησε αὐτὸν ὁ Βασιλάς, ἐπικυβερνήτων τῆς αἰτήσιν του καὶ τὰς
ἀπειλὰς τῆς δημοσίευσιν καὶ τότε ἠναγκάσθη αὐτὸς μεταβῆ εἰς τὸ κατὰ
στῆμα τοῦ Ν. Πιζάνη, καὶ παρενούμενος κατ' αὐτοῦ ὑποτίθει ὅτι τὸν πάντων κατ'
αὐτοῦ ἐβεβαιώσεν, νὰ τῷ δώσῃ δρχμ. 20 καὶ ἔδωκεν τὸν Βασιλάς ὅτι ἀνέλαθε καὶ
διεβεβαιοῦσθαι ὁ Βασιλάς, ὅτι ἤθελε πικυθῆ ἐν γλῶσσῃ τῶν Σκευῆν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ
δῆθεν διεδημιούθησαν ἀφροῦροι (Ν. Πιζάνη καὶ Σ. Βασιλάς) πρὸς τὸν Νέον τοῦ

Ἁγίου Σπυρίδωνος. Ὅτι τὴν 24 Ἰουλίου 1899 ἐν παροχτήματι τῆς Ἐφημε-
ρίδος Φωτῆος ἐδημοσιεύθη εἰδοποίησις, ὅτι αἰεὶ τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθῆ μί-
ξ ἄσπιδος, δηλαδὴ θὰ ἐκθίσωται εἰς θεογέλαστον μὲ μίαν μπισσίαν λαδίαν.
Ὅτι τοῦ φύλλου τούτου λαβὼν γινώσκον ὁ Α. Σκευῆς, προσέφυγεν αὐτὸς εἰς τὸν
δικηγόρον Γορίλλαν, ὅπως προληφθῆ ἡ δημοσίευσιν, τετραρχημένος καὶ συνενοή-
μενος ὑπὸ τοῦ Ν. Πιζάνη. Ὅτι ἐπὶ τούτῳ μετέβη καὶ αὐτὸς καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν
ἐκείνου εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Α. Καλογήρου, πρὸς τὸν ὅποιον παρίστησε τὸ ἄλλο
τῶν κατὰ τοῦ Σκευῆ ἐπιθέσεων, ἀλλ' ὅστις τῷ εἶπεν ὅτι ἀπικτεῖ 100 εἰσέτι
δρχμῶν διὰ τελευταῖαν φράξιν. Ἀνέγνωσε δὲ πρὸς τὸν Γορίλλαν μέρος τοῦ πρὸς
δημοσίευσιν χειρογράφου, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ αἰσχρὸς καὶ κακοήθης λιβελλὸς
ὅτι μετὰ ματαίως προσπείθει νὰ περιερίσῃ ὁ Καλογήρος τὰς ἀξιώσεις του, ἐ-
πανήλθεν πρὸς τὸν Α. Σκευῆν ὅστις ἀπέναντι τῆς τοιαύτης δημοσίευσιν ἐπέμ-
νε ὅπως πάση θυσίᾳ, κατὰ τὴν ἐφοροσίαν του, ἔπρεπε νὰ δ.θῶσιν οἱ ἐκπὸν
(100) δρχμῶν ἕως ὡς μόνον πῶρον διὰ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενεῖας ἐρύλαττε ἡ
σύζυγός του εἰς τὴν αἰκίαν, καὶ παρ' ἧς μετὰ μεγάλης στενοχωρίας κατώρθωσε
καὶ ἔλαθε παρ' αὐτῆς. Ὅτι ταῦτας τὴν ἐπιθεσιν, οὕτως τὴν νύκτα ἐκείνην
λίαν προεχωρημένης τῆς ὄρας καὶ παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Πιζάνη, τοῦ καὶ δο-
θῶσιν ἀμέσως εἰς τὸν Καλογήρον ἐνεχείρισεν αὐτὸς εἰς τὸν Α. Καλογήρον εὐρών
αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ δωμάτιῳ μετὰ τῶν Σ. Βασιλά καὶ Α. Μούτσου, μετ' ὧν πα-
ρεμεινε καὶ ὁ Ν. Πιζάνη. Ὅτι κατὰ τὴν κατάθεσιν ἐτέρου μάρτυρος ὁ Α. Σκευῆς
ὑπέστη μαρτυρίαν ἡ δὲ σύζυγός του ἐκινδύνευσε νὰ ἀποθάνῃ ἐνεκα τῆς ἀφαιρέσε-
ος τῆς ὑποκίς ἐπὶ αὐτοῦ, ἡ ὅποιον ὄχι μόνον ἐξήντησε τὰ χρηματικά τῆς
οἰκογενεῖας Σκευῆ μετὰ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐστέρησε καὶ τὸν ἄρτον τῶν
τέκνων του. Διότι ὀλίγα χρημάτα τὰ ὅποιον ἐρύλαττε ἡ σύζυγός αὐτοῦ, διὰ
παρακλήσεων ἠναγκάσθη νὰ τὰ παραδῶσῃ εἰς τὸν σύζυγον της, καὶ αὐτὸς εἰς
τοὺς συντάκτας τῶν Ἐφημερίδων. (Ἴδε κατάθεσιν μαρτύρων ὑπ' ἀριθμὸν 52, 68
καὶ 50) Ὅτι κατὰ τὴν 31 Ἰουλίου π.ε. ὁ λιθογράφος Πέτρος Ζερβός ἀπειράθη διὰ
τῶν αὐτῶν πάντοτε ἀπειλῶν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκβιάσῃ τὸν αὐτὸν Α. Σκευῆ-
ν, εἰς κατάβολὴν 20 εἰκοσι δρχμῶν, ὡς καὶ ὁ Γερουσιαστής κατὰ τὴν 23 Ἰ-
ουνίου π.ε. ὡς καὶ ὁ Χρῆστος Μίρης κατὰ τὸν Ἀύγουστον τοῦ 1899 ὅπως τοῦ
ὑπογράφου συναλλαγμῶν δρχμῶν ἐκπὸν (100) ἀλλ' ἀπειλήσαντες ὑπὸ τοῦ Σκευῆ
ἐπιθέσει καταγγεῖλει αὐτοῦ καὶ ἐκδιωχθέντες παρ' αὐτοῦ ἀνεχώρησαν χωρὶς
νὰ ἐπιμένωσι περισσότερον εἰς τὰς ἀξιώσεις των

5) ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΑΣ πτ. Θεοδώρου
Ἐτῶν 70 κτηματίας καὶ δικηγόρος
Ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἐπιθεσιν ἤρξατο ὑπὸ τοῦ Καλογήρου διὰ τοῦ «Φωτῆος» κατὰ
Ἰανουάριον τοῦ 1900 δημοσιεύσαντος διάφορον τι ἐνφ' ὑπαινίσσετο ὁ ἄνω Βεντού-
ρας, ὅστις ἐπὶ τούτῳ ἐξήτησε διὰ τοῦ συμβολαιογράφου Τριανταφύλλου νὰ μᾶθη
παρὰ τοῦ Καλογήρου τὴν αἰτίαν, ὁ Καλογήρος ὅμως ἐξήτησε νὰ ἴδῃ αὐτὸν πρόσω-
πος τὸν Βεντούραν πρὸς ὃν ἀνεκίνοσε τὰ συνήθη περὶ ἀποστολῆς δημοσιευμά-
των κατ' αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἐνὰ διὰ χρημάτων ἀνασταλῆ ἡ δημοσί-
ευσιν, ὅστις καὶ ἔδωκε τότε εἰς τὸν Καλογήρον δρχμῶν εἰκοσι πέντε (25) ἡ
κατ' ἄλλον μάρτυρα 50 ἢ καὶ περισσότερας. Μετ' ὀλίγον δὲ δι' ἐπιστολῆς του
ἐμπροσθέντος ἐτέρως δρχμῶν 20 λόγω συνδρομῆς τοῦ «Φωτῆος» καίτοι περιπληρώ-
σας ἄλλοις. Μετὰ ταῦτα δὲ μετ' ἑτέρως ἐπιστολῆς τῷ ἐξήτει δρχμῶν 25 διὰ τι
λῆγειν τοῦ ὅποιον αὐτὸν ἐβίωνε δελτία διότι τὰ ἔθελε περιττά καὶ ὅτι τὸ
χρῆμα θὰ δαπανηθῆ εἰς πᾶσιν ἀναγκαῖς οἰκογενεῖας, ἀπέναντι τῆς ὅποιος ὁ Βεν-
τούρας τῷ αὐτῷ εἶπε δρχμ. τρεῖς ἢ πέντε ὅτι ὁ αὐτὸς Α. Καλογήρος καὶ ὁ Γ.

Ταχιάτης κατ' Ἀπρίλιον π. ε. καὶ ἀκριβῶς τὴν Μισχλήν Τετάρτην συνήχησεν μετὰ τοῦ Γ. Ταχιάτη τὸν Σ. Βουρδουλῆν ἐν τῷ συμβολαιογραφίῳ τοῦ αὐτοῦ Τριανταφύλλου καὶ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι νὰ τοὺς δώτῃ χρήματα διότι θὰ τὸν «τσιγκρίσουν» καὶ ἀφοῦ εἰς τὴν ἀπειλῇ τοῦ Βουρδουλῆ ὅτι θὰ τοὺς καταγγείλῃ ὁ Γ. Ταχιάτης ἀπάντησε ἀναιδῶς «ναὶ νὰ τὸν καταγγείλῃς καὶ νὰ μὲ βάλῃς καὶ μάρτυρα». Ὁ δὲ Α. Καλόγηρος τῷ ὑπέμνησε ὅτι ἔχει φρονεῖται δὴ ἀνθρώπου ἢ ἡλίκαχάσθη νὰ δώτῃ καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ συμβολαιογράφου Τριανταφύλλου ἐτί-
ρας δραχμὰς 50. ἐξηκολούθησε δὲ τὰς τακτικάς καὶ ἐστάτους συνδρομὰς πρὸς τὸς πλυωνύμους Ἐφημερίδας. Ὅτι μικρὸν μετὰ τοῦτο ὁ συντάκτης τοῦ «Φωτός» Βασιλαῖος Γαβριηλῆς ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ δημοσιεύσεως στίχων τινῶν κατ' αὐτοῦ σταλέντων δῆθεν αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τινος Μενδουκιάτου ἐξηνάγκασεν αὐτὸν νὰ τῷ δώσῃ δραχ. 20 ἢ 10 καὶ νὰ γείνη καὶ συνδρομητὴς εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐφημερίδα. Ὅτι κατὰ Μάϊον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὁ Ν. Μύρος διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀπειλῆς τὸν ἐξηνάγκασεν εἰς καταβολὴν αὐτῷ δραχ. 5, ἐτέρων τόπων ὁ Γρηγόριος Στεριώτης καὶ πολὺ περισσοτέρως ὁ Εὐάγγελος Ταχιάτης διὰ συνδρομὴν δῆθεν τοῦ Βουρδουλῆ. —

6. **ΙΕΡΕΥΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗΣ** μοναχὸς μονῆς Πλατυτέρως.

Ὅτι κατὰ Μάϊον τοῦ 1898 προσήλθεν ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ὁ Α. Γερομεριάτης καὶ τὸν εἰδοποίησεν ὅτι ὁ Α. Θεογράφος Πέτρος Ζεβίδης τὸν ζητεῖ καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς αὐτῷ. Γνωρίζων ὁμοίως οὗτος τὸ ποῖόν τοῦ Γερομεριάτου δὲν μετέβη οὔτε τότε οὔτε καὶ μετὰ νέαν εἰδοποίησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ δημοσιεῖται κληκίτης εἰκὼν ἀφορῶσα αὐτόν. Ἐπὶ τούτῳ εἰς προσεχῆς φύλλον τοῦ Βουρδουλῆ ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτοῦ διάφορόν τι, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ Γ. Ταχιάτης μεταβὰς εἰς τὴν μονὴν συνεβούλευε δῆθεν αὐτόν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ Βουρδουλῆ 100 τέλληρα καθόσον ἐπέκειτο ἡ δημοσίευσίς καὶ ἄλλων διχτηριῶν ἐκνήτων του. Τοῦ ἱερέως ὁμοίως μὴ πεισθέντος ἐπανήθη καὶ αὐτὸς ὁ Γ. Ταχιάτης φέρων μεθ' ἑαυτοῦ χειρόγραφον ὅπερ ἠθέλησεν νὰ τῷ ἀνγνώσῃ ὡς ἀφορῶν αὐτόν καὶ μέλλον νὰ δημοσιεῖται πρὸς αὐτῷ, ὁ πότε ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς Χρυσάνθος ὅπως ἀποφυγῇ τὴν δημοσίευσιν καὶ τὰς ἐνοχλήσεις τῷ κατέβηκε δραχ. 100.

7). **ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΗΣ** ἔτων 67 κτηματίας.

Ὅτι κατὰ Ἰούνιον π. ε. ὁ Γ. Ταχιάτης ζήτησε δι' ἐπιστολῆς του δραχ. 15 πρὸς διόρθωσιν τοῦ πισυτηρίου του, καὶ μὴ λαθῶν ταῦτας ὑβρίσεν αὐτόν διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Βουρδουλῆς καὶ προφορικῶς συναντήσας αὐτόν κατ' ὄδον, κατόπιν δὲ τῷ ἀπέστειλε τὴν ἀπόδειξιν συνδρομῆς τριῶν τριμηνιῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ὁ δὲ Εὐάγγελος Ταχιάτης τῷ ἀπέστειλε καὶ ἐτέραν, ἣν ἐπίσης ἐπλήρωσεν ἀπειλήσας αὐτόν καὶ ἐνόπως, ὅταν τῷ παρετήρησεν ὅτι αἱ πράξεις των δὲν ἦσαν ἐν-μυ.

Ὅτι ὁ Ἀναστάσιος Καλόγηρος μετὰ μικρὸν τὸν ἐξηνάγκασεν νὰ τῷ δώσῃ δραχ. 100 ὡς δάνειον δῆθεν πρὸς τὸν πατέρα του Γεράσιμον Καλόγηρον κροεπώλην συμψιστέον διὰ τῆς ἀγορᾶς κρέατος, ὅπερ ὁμοίως οὐδέποτε ἔλαβεν. — Μετὰ μικρὸν δὲ τῷ ἀπέστειλεν καὶ τρεῖς ἀποδείξεις πληρωμῆς τῆς ἐφημερίδος «Φῶς» καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπλήρωσεν ταῦτας ὑβρίσθη πρὸς τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος. Ὅτι ὁ Α. Μύρτος καὶ ἀρρακίτης τῆς ἀνκίρωσεως τῷ ἀπέστειλεν ἄλλην ἀπόδειξιν συνδρομῆς τῆς ἐφημερίδος του «Ἀλβανία» μὴ πληρωθείσης ὁμοίως ὑπὸ τοῦ Κωστάκη ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς συλλήψεώς του, δι' ἐπιστολῆς ἀπειλητικῆς ἀπήτει πρὸς αὐτὸν νὰ δηλώσῃ ἢ ἐκἀποπει νὰ πληρώσῃ ἢ ἄλλως «θὰ λάβῃ τὰ μέτρα του»

8.) **ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΓΙΑΛΙΝΑΣ** Ἰατρος.

Ὅτι κατ' Ἀπρίλιον 1899 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Φῶς» ἐδημοσιεύθη χλευστικὴ εἰδοποίησις πρὸς αὐτόν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπάγγελμα του, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ὅτι θέλει ἐξκοιουβήσῃ εἰς τὸ πρῶσεχῆς. Ὅτι ἐπὶ τούτῳ ὁ Μ. Γιαλινᾶς διὰ τινος τῶν μικρῶν ἐζήτησε τὸν λόγον πρὸς τοῦ Καλόγηρου, ὅστις πρὸβάλλων τὰ συνήθη ἐπιχειρήματα ὅτι ἄλλοι ἀπειλοῦσι τὴν δημοσίευσιν, ἣν δ' ἔστιν δύναται διὰ καταβολῆς χρημάτων νὰ προλάβῃ, ἐξηνάγκασεν τὸν Γιαλινᾶν εἰς καταβολὴν αὐτῷ τότε μὲν δραχ. 40 βραδύτερον δὲ μετὰ νέαν δημοσιογραφικὴν ἐπιθέσιν διὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος καὶ δῆθεν ὡς προκαταβολὴν ἐργασίας, ἣν οὐδέποτε παρέσχε ἐτέρας δραχ. 25 ὡς δῆθεν δὲ συνδρομὴν τῆς ἐφημερίδος του δραχ. 30 ἐν ὄλῳ. Ἐπεισιν δὲ τὰς περικιτέρω ἐκβιάσεις ἀφ' οὗ ὁ Γιαλινᾶς προσέφυγεν εἰς τὴν ἐναυθικὴν ἀστυνομίαν (ἴδε κατὰθεσιν μαρτ. 55.)

9) **ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΛΙΝΑΣ** πτ. Σταματίου.

Ὅτι ὁ Ἄθων Καλογερόπουλος κατὰ τὸ θίρος π. ε. λόγω ἐπικειμένης δημοσίευσως ἐν τῷ Καρυνῶ ἀνωνόμου ὑβριτικῆς ἐπιστολῆς σταλείσης αὐτῷ ἐπὶ τούτῳ ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν δραχ. 10 βραδύτερον δὲ ἐτέρας δραχ. 5 Ἐπεισεν δὲ ἐνοχλῶν αὐτόν ἀφοῦ μετὰ νέας αἰτήσεως ὑβρίσθη καὶ ἀπεδιώχθη ὑπ' αὐτοῦ ἀπ. ἡθείς.

10) **ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΙΩΤΗΣ** πτ. Νικολάου.

Ὅτι ἐκτός τῶν συνδρομῶν, ἃς εἰς πᾶσας τὰς ἄνω ἐφημερίδας κατέβηκε ἐκὼν ἄκων εἰς τὸν Ἀναστάσιον Καλόγηρον δι' ἐργασίαν δῆθεν εἰκόνας τινὸς ἣν ἐκ φωτογραφίας ἐσχεδίασεν, κατέβηκε δραχ. 50. Ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐπιχρῆν ὁ Διον. Κασιμάτης τυπογράφος δι' ἀπειλητικῶν πρὸς αὐτόν ἐπιστολῶν καὶ δι' ὁμοίως τοιαύτης δημοσιευθείσης ἐν τῇ ἐφημερίδι «Μέλλον» ἐζήτηε πρὸς αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν τριῶν συναλλαγμάτων ἐκ δραχ. 50 ἐκαστον ὡς δ' ἐστὶν ἐξωφληθέντων, ὡς καὶ λόγω μπουκιᾶ δραχ. 25. Ἐπεισεν δὲ τὰς ἄνω ἐνοχλήσεις ἀφοῦ ἠπειλήθη καὶ ἐρκίσθη ὑπὸ τοῦ Σ. Βραδῆ (ἴδε κατὰθεσιν ὑπ' ἀριθ. 54 καὶ σχετικὸν φάκελλον ἐπιστολῶν Δ. Κασιμάτη.)

11) **ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΖΗΣ** πτ. Σπυριδωνος, Ξενόδοχος.

Ὅτι κατὰ Σεπτεμβριον π. ε. ὁ Γ. Ταχιάτης λόγω ἐπικειμένης δημοσίευσως εἰς τὸν Βουρδουλῆν ἐξυβριστικῆς κατ' αὐτοῦ διατριβῆς ἐζήτησε πρὸς αὐτοῦ δραχ. 50 μὴ στέργοντος ὁμοίως εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῆν τοῦ Γαζῆ καὶ ἀπειλήσαντος αὐτόν, εἰς προσεχῆς φύλλον τοῦ Βουρδουλῆ ἐδημοσιεύθη ἐν εἰδει εἰδοποίησεως τὸ ἐξῆς. «Ἐμεῖς φοβέρικι δὲν φοβούμεθα καὶ θὰ ὑποχρεωθῆ νὰ σκάσῃ ὅτι τῷ ἐζητήσαμε.» Ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην καὶ μετὰ νέαν ἀπειλὴν τοῦ Γ. Ταχιάτη περὶ δημοσίευσως νέας διατριβῆς κατ' αὐτοῦ, ἠναγκάσθη νὰ καταβάλῃ αὐτῷ δραχ. πενήτηκοντα 50. Ὅτι κατ' Ἀπρίλιον ἐπίσης π. ε. καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀναστάσιος Καλόγηρος διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλῶν, καὶ ὡς δῆθεν συνδρομᾶς τοῦ «Φωτός» ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν ποσοῦ ἄνω τῶν δραχ. 80.

13.) **ΔΑΖΑΡΟΣ ΣΟΥΧΘΗΣ**

Ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ἀπειλῶν δημοσίευσως ἀλληλογραφίαις ἐξ Ἀθηνῶν κατ' αὐτοῦ κληρονομημένου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μεταρρομένου τὸν κουλουροπό-
λην, ὁ Α. Καλόγηρος ἐξηνάγκασεν αὐτόν εἰς καταβολὴν δραχ. 20, ὁ δὲ Ἀθηναῖος κατὰ τῆς ἀπειλῆς ἐξῆς ἐξῆς μικρὰς καταβολὰς χρημάτων. Ἀπόπει-
μασθέντος τοῦ Αθηναίου δι' ἐκβιάσεως πρὸς λῆψιν ἐτέρων δραχ. 30 ἔμεινεν ἄ-
νευ ἀποτελέσματος.

15) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ και

16) ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΒΑΛΛΑΣ εμπύρροι συνεταίροι

Ότι επί τῆ ἐπιστροφῇ τῆς Ἐφημερίδος «Κερκυρὸς» τοῦ Ν. Μώρου ἐδω-
ροσιεύθησαν ἐν αὐτῷ ὑβριστικά καὶ κικλήθαι κατὰ τοῦ Α. Κόλλια δι-
κριβὰ. Ἐπὶ ταῖς παρατηρήσει δὲ τοῦ Ἱερωνύμου Κήγα γνωστοῦ τῷ Α.
Κόλλια διὰ τοῦτο, τῷ ὑπέδειξεν οὗτος χειρόγραφον καθ' ἡλικίαν τῆς ἐκογενί-
ας τοῦ αὐτοῦ Α. Κόλλια. Ἐπὶ τούτῳ ὁ αὐτὸς Κήγας μεταβίβας πρὸς τῷ
Γαβαλλᾷ εἰδοποίησεν, ὅθεν συμβουλεύων νὰ δώσῃσι κατὰ τι εἰς τὸν Μῶρον ἵνα
μὴ προῖη εἰς τὴν δημοσίευσιν, ὅστις τῷ ὄντι λόγῳ δέθεν συνδρομῆς τοῦ «Κε-
ρκυρῶ» ἔδωκε δρ. 16 (ἴδε καταθεσιν μάρτυρος ὑπ' ἀρ. 84)

38) ἮΑΙΑΣ ΜΟΡΔΟΣ

Ότι ὁ Ἄναστάσιος Κηλογῆρης ἐπὶ τῆ ἀπειλῇ δημοσιεύσεως κατ' αὐτοῦ
δικτηρίων ἔλαβε πρὸς αὐτοῦ δρ. 10 Ὅτι πλὴν τῶν ἄνω ἐκβιάσεων ἡ αὐτῆ
συμφορὰ κατὰ τὸ ἔτος 1899 διὰ τῶν Α. Καλογῆρου, Γ. Ταχιᾶτη, Α. Κη-
λογεροπούλου καὶ Γ. Στεριώτη ἐπανελημμένως ἀπειρήθη νὰ ἐκβιάσῃ τὸν
Ἐπίσκοπον Φάμπριτζ. Διὰ τοῦ Α. Καλογῆρου τὸν Ἀντώνιον Παρηγόρηον πτ.
Σπυρίδωνος. Διὰ τοῦ Μώρου καὶ Α. Κηλογεροπούλου τὸν χρυσόχρον Σχλ-
βον Δεμπόνον κατὰ 7 ἔτριον τοῦ 1900 καὶ μὴ ἐνδίδοντα εἰς τὰς ἐκβιαστικὰς
τῶν ἀπειλήσεις εἰς τὰ φύλλα τοῦ Κερκυρῶ τῆς 8, 16 καὶ 23 7 ἔτριου ὑβ-
ρισαν, ἐχλεύασαν καὶ εἰκόνας αὐτοῦ γελοιογραφικὰς κατεχώρησαν (ἴδε ἐν σχετι-
κῇ καταθεσὶ τὰς ἐν λόγῳ Ἐφημερίδας) Ἐπίσης ἡ αὐτοκαλουμένη Τριανδρία
ἀποτελούμενη ἐκ τῶν Στεριώτη, Κρητικῶ, Κουμπάτη, καὶ Ταχιᾶτη ἀπειρήθη
νὰ ἐκβιάσῃ τὸν Δημήτριον Κοσκινῶν δημολογιστὴν εἰς τὸ νὰ συντελέσῃ
εἰς τῆς ὑπηρεσίας του νὰ μὴ ἀκυρωθῇ ψήφισμά τι τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλί-
ου, μὴ ἐπιτυχόντες δὲ κηθέρισαν καὶ ἐχλεύασαν αὐτὸν διὰ δημοσιεύσεως
εἰς τὰς Ἐφημερίδας «Βῆμα» «Θόρυβον» καὶ «Κερκυρῶν».

Τὸν κληρικὸν ἱερέα Ἀντώνιον Βώτην ἀπειλοῦντες ὅτι θέλουσι προῖη εἰς
δημοσιεύματα ἐναντίον του, ἐν μὴ ἤθελε πείσῃ τὸν Ἀκτίνον Ἀρχιεπίσκο-
πον νὰ δεχθῇ ὡς συνδρομητὴς πάσης τῆς ἐκδιδομένης σατυρικῆς Ἐφημερί-
δας διὰ τοῦ Α. Καλογῆρου, καὶ μὴ ὑποκύβνεντα ὑβρισαν εἰς ἐπανελημμέναν
φύλλα τοῦ Κόδωνος.

Τὸν Σπυρίδωνα Κερζλονίτην ἀπειρήθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσι νὰ ἐγγρα-
φῇ συνδρομητὴς εἰς τὰς Ἐφημερίδας «Φῶς» «Βούρδουλας» «Κερκυρὸς» ἅς εἶ-
χεν ἐπιστρεφῆ δημοσιεύσαντες εἰς συνεχῆ φύλλα ἐξυβριστικὰς διακριτικὰς κατ'
αὐτοῦ, καὶ πύσαντες μόνον μετὰ τὴν καταμήνουσιν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
Πλατυπόμου (ἴδε καταθεσιν μάρτυρος ἀριθ. 19).

Τὸν Ἰωάννην Τόμπρον ἱατρὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ διὰ τῶν Γ. Ταχιᾶτη
Ἄθαν. Κηλογεροπούλου εἰς ὃν καὶ ἔδωκε δρ. 2.

Τὸν Ἀριστείδην Κογεβιάνον δικηγόρον κατὰ τὸ 1899 διὰ τῶν Ταχιᾶτη
ἀδελφῶν, Ν. Μώρου ἱ. Κρητικῶ ἢ Κουμπάτη, καὶ Α. Μούτσου, ὃν καὶ ἐξή-
βρισαν εἰς τὰ ἄνω φύλλα πύσαντες μόνον ὅταν οὗτος ἀννήχθη εἰς τὴν Εἰ-
σαγγελίαν διὰ τὰς ἐν λόγῳ ὑβρεῖς.

Τὸν Ἀνδρέαν Κρηγόρηον πτ. Ἰωσήφ διὰ τοῦ Ἄλ. Γερομεριάτη καὶ τοῦ
λιθογράφου Π. Ζερβῶ ἐπὶ τῆ ἀπειλῇ δημοσιεύσεως γελοιογραφίας αὐτοῦ διὰ
τὴν μὴ δημοσίευσιν τῆς ὑπόκειν ὡς ἀπέζηλωσεν δέθεν διὰ τὰς γενομένης δια-
πίνας ἔδωκε, εἰς τὸν αὐτὸν Ζερβῶ δρ. 25.

Τὸν Ἀγγελεον Βλάχον ὁ Α. Κηλογῆρης καὶ Π. Ζερβῶ κατ' Ἀγγουστῶν
π. ε. πρὸς λήψιν δρ. 25. Κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ Νοεμβρίου π. ε. διὰ τοῦ Ἄλ.

Γερομεριάτην, ὑποχωρήσαντος μόνον ἐπὶ τῆ ἀπειλῇ ὅτι ἤθελε τὸν κηλοποι-
ῆσῃ.

Τὸν Ἄναστάσιον Παρημυδιώτην διὰ τῶν Γ. Στεριώτου, Α. Κηλογῆρου
καὶ Σ. Βασιλᾶ, διὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι ἤθελεν γράψῃ γελοιογραφικὴν εἰκόνα
του καὶ ἀναρτήσῃ αὐτὴν ἐξώθεν τοῦ Θεάτρου ὅν μὴ κατέβλεπεν αὐτοῖς δρ.χ.
200. ἀποσχόντας δὲ μόνον μετὰ τὸ «ἄξυλοφόρτωμα» τοῦ Σ. Βασιλᾶ πρὸς αὐ-
τοῦ.

Τὸν Εὐάγγελον Κηστραμανίτην, κτηματίαν διὰ τοῦ Γ. Ταχιᾶτη καὶ Σ.
Βασιλᾶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ γείνη συνδρομητὴς εἰς τὰς Ἐφημερίδας αὐτῶν
ὃν οὐ μόνον ὑβρισαν δι' αὐτῶν μὴ ἐπιτυχόντες τούτου, ἀλλ' ὁ Ι. Κουμπάτης
ὁσάκις συνήγαγε αὐτὸν καθ' ὁδὸν μέχρι σχεδὸν τῆς προτερίας τῆς συλλή-
φειώς του, τὸν ὑβρίζεν εἰσχυρῶς.

Τὸν Χαράλαμπον Ροῦμπην ὑβρισάντες διὰ τοῦ Βούρδουλα ὅπως ἐξαναγκά-
σθῃ νὰ γίνη συνδρομητὴς.

Τὸν Δανιὴλ Ρέγγην Δημοδιδάσκων, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ὑβρίζοντες συνε-
χῶς διότι ἐπέστρεψε τὸ φύλλον τοῦ Βούρδουλα.

Τὸν Λεωνίδαν Σαζόπαν κατὰ 7 ἔτριον τοῦ 1900 διὰ τοῦ Α. Κηλογεροπούλου
ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρήματα, ὑβρισάντες αὐτὸν διὰ τῶν φύλ-
λων τοῦ Κερκυρῶ τῆς 8 καὶ 16 7 ἔτριου π' ε.

Τὸν Παρικλῆ Ἀλαμάνον πρὸς οὐ ἐπέτυχεν νὰ λάβωσι δρ. 10 δημοσιεύσαν-
τες εἰς τὸν Βούρδουλα διακριθῆν καθ' ἡλικίαν τῆς ὑπολήψεως τοῦ υἱοῦ του.

Τὸν Σπυρίδωνα Πουλιᾶσσην ὁ Εὐάγγελος Ταχιᾶτης, δι' ἀπειλῶν ἐν αὐτῷ τῷ
αἴφ. του ὅπως πληρώσῃ ἐν νέου τὴν συνδρομὴν πρὸς τὸν Βούρδουλα. ἦν εἶχε
πληρώσῃ, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναλαβόντος αὐτοῦ τὴν ἐκδοσιν τῆς Ἐφημερίδος ὤρει-
λε νὰ πληρώσῃ καὶ πρὸς αὐτὸν.

Τὸν δικηγόρον Κυριακὸν Κυρίτζην ζητοῦντες πρὸς αὐτοῦ χιλίας δραχμὰς, δι'
εἰς συνεχῆ φύλλα, μὴ ὑποκύβνεντα, ὑβρισαν καὶ ἐγελοιογράφησαν.

Τὸν Ἀγγελεον Φορούλαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ, ὃν ἐπίσης ἐγελοιογράφησαν.
Τὸν Ἀλαμάνον Κάρτερ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ διὰ τινος ἀγνώστου αὐτῷ μεστῆου
ἐπανελημμένως καὶ μὴ ὑποκύβνεντα ὑβρισαν ἐπανελημμένως διὰ τοῦ Βούρδουλα.

Τὸν Λουίγγιον Ἀσταρίτην ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητὴς εἰς τὸν
Κόδωνα καὶ ἀποτυχόντες διέφυρον τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ εἰς τὰς Ἐφημ. εἰδ. ε.

Τὸν Σπυρίδωνα Παπάκη ἐπὶ σκοπῷ χρηματικῆς καταβολῆς εἰς Γεώργ. Τα-
χιᾶτη καὶ Γρηγ. Στεριώτη ἐπὶ ἀπειλῇ καὶ καταχωρήσει δημοσιευμάτων ἐ-
ναντίον του εἰς τὸν Βούρδουλα.

Τὸν Ἰωάννην Πέσση ὑβρισάντες διὰ τοῦ Βούρδουλα ἐπὶ τῆ ἐπιστροφῇ τῶν σπα-
λίτων αὐτῷ φύλλων Κόδωνος καὶ Βούρδουλα ὑβρισαν διὰ τῶν ἄνω φύλλων
καὶ ἐξαναγκάσαν νὰ γίνη συνδρομητὴς.

Ἐπειδὴ ἐκ πλείων τῶν ἄνω ἀρεοῦσαι προκύπτουσι ἐνδείξεις ὅπως παρα-
πεμφθῶσιν ἐκώτιον τοῦ ἀεροδίου ἀεροτηρίου, ἐπὶ ἐκβιάσει καὶ ἀπειρήσει τοι-
ούτων κατὰ τοῦ ἄνω παθόντος οἱ Γεώργιος καὶ Εὐάγγελος Ταχιᾶται, Ἄνα-
στάσιος Κηλογῆρης, Ἀντώνιος Μούτσος, Ἀθανάσιος Κηλογεροπούλος, Γρηγό-
ριος Στεριώτης, Ἀλέξανδρος Γερομεριάτης, Πέτρος Ζερβῶς τοῦ Νικηφόρου, καὶ
Ἰωάννης Κρητικῶς ἢ Κουμπάτης, καὶ Νικόλαος Μῆρος, ὁ δὲ Σπυρίδων Σπυ-
ρίτης μετὰ τῶν ἄνω ἐπὶ ἐκβιάσει τοῦ Σ. Ἀγγελᾶτου, ὁ Διονύσιος Κηλογῆρης
μετὰ τῶν ἄνω ἐπὶ ἐκβιάσει τοῦ Ἀθανασίου Ἀνατολιάνη, Γερασίμου Ἀσπι-
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ὁ δὲ Β. Γαβριὴλ μετὰ τῶν ἄνω κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Βαντοῦρα,

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸν ἀστυνόμου Χρῆστον Κωσταδούλου, κατηγοροῦμενον μετὰ τῶν ἄνω καὶ τοῦ Ν. Πιζάνη ἐπὶ ἐκδίωξι τοῦ Α. Σειῆ, προκύπτει μὲν ὅτι οὗτος τῇ συμβουλῇ τοῦ Ν. Πιζάνη παρέστητε τῷ Α. Σειῆ ὅτι πρὸκειται νὰ δημοσιεῖται κατ' αὐτοῦ αἰσχροὺν διατριβὴν καὶ ἐνήργησεν ἐν γνώσει ὅπως ἐκδικηθῆ ὁ Α. Σειῆς εἰς τὰς ἀπειρήτας τοῦ Ν. Πιζάνη, δὲν προύττει ὅμως ἀποχρόντως ὅτι ἐξ ἰδιοτελείας ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἄνω πράξεις, καθόσον ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς καταθέσεως τοῦ Α. Σειῆ καὶ τῆς κατ' ἀντιπροσώπων πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον ἐξετάσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγοροῦμένου τούτου ἐνδείκνυται ὅτι αἱ δρχ. 40 ἐδόθησαν πρὸς τὸν Ν. Πιζάνη πρὸς τὸν κατηγοροῦμενον Κωσταδούλου, δὲν ἐνδείκνυται ὅμως ἀποχρόντως ὅτι ὑπὸ τοῦ Πιζάνη ἐδόθησαν αὐτῷ ἀμέσως τῷ Χ. Κωσταδούλῳ ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι προσπειρήθη οὗτος ὅτι τὰς ἐδωκεν ἐγχειρίσας αὐτῷ ἀπλῶς χαρτίων τι, κατὰ τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγοροῦμένου, δὲν ἠπόδισεν ὅμως καίτοι δημόσιος ὑπηρετῆς καὶ δὴ Ἀστυνομικὸν ὄργανον τὴν ἐδώκεν αὐτοῦ ἐκτελούμενην ἐκδίωξιν, καὶ δέον νὰ παρημερηθῆ οὗτος ἐπὶ συνεργείᾳ ἐν τῇ ἐκδίωξι τούτῃ δικταστομένης τῆς ἐξουλοουμένης τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ μέχρι ὀριστικῆς ἐκδίωξεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸν Ἀντώνιον Πηλὸν, Νικόλαον Ζερβὸν τοῦ Ἱερίως Σπυρίδωνος καὶ Ἰωάννην Σωτηρίου δέον νὰ μὴ γένηται κατηγορία ἐπὶ ταῖς ἄνω πράξεσι καθόσον δὲν προκύπτουσι ἐνδείξεις κατ' αὐτῶν ὡς αὐτοῦργον ἢ συναιτίων, καὶ ὁ μὲν Ἀντώνιος Πηλὸς καὶ ἂν συνεβούλευσα τὸν Σ. Ἀγγελάτον ἢ καὶ ἄλλους τῶν παθόντων, νὰ δώσωσι χρήματα εἰς τοὺς ἄνω κατηγοροῦμένους ἢ ἀπαλλαγῶσι τῶν κατ' αὐτῶν ἐπιθέσεων, ἐνδείκνυται ὅτι ἐπραξε τούτο ἄρ' ἐνὸς μὲν ἐξ ἐπιπολιότητος ἄρ' ἑτέρου δὲ ὡς γνωρίζων τὸ πρῶτον τῶν κατηγοροῦμένων εἰ ὅπως μόνον διὰ τοῦ μέσου τούτου ἦτο δυνατόν νὰ ἀρίστωι ἐκείνου ἀναρχλήτους. Ὁ δὲ Ἰωάννης Σωτηρίου ἰδικητῆς τοῦ τυπογραφείου, ἐνῶ ἐξεδίδοτο μίχ τῶν ἄνω σχηματικῶν ἐφημερίδων ὑπὸ τοῦ Μούτζου καὶ ἐτυπώνοντο σὶ ἀγγελίαι, παρενέβη ἀπαξ εἰς τὰς μεταξὺ Μώρου καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγελάτου ἀποσταλέντων Φωκᾶ Σπυρίδωνος. Ἰνα διαπραγματευθῆ μετὰ τοῦ πρώτου περὶ τοῦ ποσοῦ ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἔστρεφεν οὗτος νὰ μὴ δημοσιεῖται ἐν τῷ Κερκυρῷ κηκοήτης κατὰ τοῦ Ἀγγελάτου διατριβὴ καὶ ἀπεδιώξεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ τυπογραφείου του λέγων ὅτι δὲν εἶναι τόπος εἰς τὸ τυπογραφεῖν διὰ τικίτης διαπραγματεύσεως καὶ τὴν ὁμίλιον ταύτην παρεξήγησεν φαίνεται, ὁ ἐν λόγῳ Σ Φωκᾶς. Ὁ δὲ Νικόλαος Ζερβὸς ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐνδείκνυται ὅτι ἐκδικασθεὶς δι' ὕβρεων ἐν τῇ ἐφημερίδι Βυρδουλας καὶ δι' ἄλλων ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Γ. Τυχιᾶτη ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ ἐπίστε εἰς τὸ φύλλον τοῦτο ἄσχετα πρὸς τὰς ἄνω ἐκδίωξεις δημοσιεύματα.

Ἐπειδὴ κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Πολίτου π. Ζηφείριου κατηγοροῦμένου καὶ Χριστοφόρου Μέρη δέον νὰ παύσῃ πρὸς κενρὸν ἢ ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἐκδίωξεως κατὰ τὴν ἐκδίωξιν ὑπὸ μὲν τοῦ πρώτου τοῦ Δ. Κοσκινᾶ, ὑπὸ δὲ τοῦ δευτέρου τοῦ Α. Σειῆ διὰ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐκδόσεως ὑπὲρ αὐτοῦ συναλλαγματικῆς ἐκ δρχ. ἐκατόν, καθόσον τοῦ μὲν πρώτου μᾶλλον ἐνδείκνυται ὅτι παρεξήγηθη ἢ πρότάσας αὐτοῦ πρὸς τὸν Κοσκινᾶ, τοῦ νὰ μεσελαθῆσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τῷ Τυχιᾶτη ἵνα ἀντὶ χρηματικῶν ποσῶν παύσῃ ὑβρίων διὰ τῆς ἐφημερίδος του εἶναι. τοῦ δὲ δευτέρου, διότι μᾶλλον προκύπτει ὅτι ἀπλῶς μετέβη πρὸς τῷ Σειῆ καὶ τῷ ἑκαρῶ λόγον περὶ ἐπιτακτικῶν δημοσιευμάτων ἀλλ' οὐχὶ ὅπως βαρῶς ἀπεπειρήθη νὰ τὴν ἐκδίωξιν εἰς ὑπογραφήν γρημμικίου.

Ὡς ἐπίσης δέον νὰ παύσῃ πρὸς κενρὸν ἢ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι κα-

τὰδιώξιν κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος Βλάχου π. Χρήστου καθόσον ἐνδείκνυται μᾶλλον ὅτι οὗτος καθὼ δεικνόμενος διαφόρων Ἐφημερίδων μετέβαιεν εἰς τοὺς ἄνω ἐκδικασθέντας μεταβιβάξων τὰς ἀπειδείας συνδρομῆς καὶ τὰς λοιπὰς παραγγελίας τῶν ἄνω κατηγοροῦμένων μὴ δικτελῶν ἐν γνώσει τοῦ σκοποῦμένου ἢ τοῦ περιεχομένου μηδὲ ἐκ τῆς ἐκδίωξεως αὐτῶν ἀνακρίσεων ἀφείλαινται.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα δέον νὰ πορευθῆ ἢ προφυλακίσεις μὲν τῶν 1) Γεωργίου Τυχιᾶτη 2) Εὐαγγέλου Τυχιᾶτη 3) Ἀναστάσιου Καλογέρου 4) Ἀντωνίου Μούτσου 5) Στεφάνου Α. Βασιλᾶ 6) Ἀθηνάσιου Καλογεροπούλου 7) Σπυρίδωνος Σιμωνέτη 8) Γρηγορίου Στεριώτου 9) Ἀλεξάνδρου Γερομεριάτου 10) Πέτρου Ζερβῶ τοῦ Νικηφόρου 11) Ἰωάννου Κρητικῶ 12) Διονυσίου Κωσιμάτη 13) Νικολάου Μώρου 14) Βασιλείου Γαβρίλη καὶ 15) Χρηστάκου Κωσταδούλου μέχρι ὀριστικῆς ἐκδίωξεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Νὰ παραταθῆ δὲ ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 ε.ἐ. κατασχετηρίου τοῦ ἐνταῦθα ἀνακρίτου κατὰ τοῦ Ν. Πιζάνη μέχρις οὗ ἐπιτευχθῆ ἢ σύλληψις καὶ προφυλακίσεις αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Γρημμάτωος τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Σ. Κυπριώτου παραχρῆσιν τοῦ καθήκοντος του ἦτοι τὴν ἀπόδοσιν τῆς μνηύσεως τοῦ Ν. Μώρου πρὸς τοῦτον ἐκ κευρότητος ἀλλ' οὐχὲ καὶ ἐξ ἰδιοτελείας, καθίσταται οὗτος πειθοχρητικῶς καταδικαστός, ὡς καὶ εἰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ἐνδεικνυόμενοι δικηγόροι καὶ ὑποδικηγόροι πρὸς ταῖς ἐνταῦθα δικαστηρίοις Γ. Κλισηρῆ καὶ Σ. Γορίλλης, οἵτινες δὲν ὑπερήσπισαν δέοντως καὶ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των καταφυγόντας πολίτας καὶ ἐπικαλεσθέντας τὴν δικηγορικὴν των ἀρωγήν. Τουναντίον δὲ συνεβούλευσαν αὐτοὺς νὰ ἐνδίδωσιν εἰς τὰς ἀπειρήτας τῶν ἐκδικαστῶν χρησιμεύσαντες μάλιστα καὶ πρὸς διεξχωγὴν ταούτων δικπραγματεύσεων καὶ αὐτῶν οὗτοι κερρίζοντες τὰ δεδομένα χρηματικὰ ποσά, καὶ πρότεινε νὰ παρημερηθῶσι ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐνταῦθα Ἐρετῶν συστηθέντος Κωνσταντίνου οἱ 1) Γεώργιος Τυχιᾶτης τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 28 ἐπιστάτης τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς, 2) Εὐαγγέλος Τυχιᾶτης τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 37, 3) Ἀναστάσιος Καλογέρος τοῦ Γερχίμου ἐτῶν 37, 4) Ἀντωνίου Μούτσου π. Νικολάου ἐτῶν 26 τυπογράφος, 5) Στέφανος Ἀλεξάνδρου Βασιλᾶς ἐτῶν 27, 6) Ἀθηνάσιος Καλογεροπούλος π. Κυριακοῦ ἐτῶν 47, μεσίτης, 7) Σπυρίδων Σιμωνέτης τοῦ Νικολάου ἐτῶν 26 ὑποδικηματοποιός 8) Γρηγόριος Σ. Στεριώτης π. Ἱερίως Ἀλεξάνδρου ἐτῶν 36 καλλιγράφος 9) Ἀλεξάνδρος Γερομεριάτης τοῦ Στυλιανοῦ ἐτῶν 42 μεσίτης, 10) Πέτρος Ζερβὸς π. Νικηφόρου ἐτῶν 34 λιθογράφος, 11) Ἰωάννης Κρητικὸς Κωσιμάτης τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 34 σιτομέτρης, 12) Διονύσιος Κωσιμάτης π. Χρήστου γεννηθεὶς εἰς Ζάκυνθον ἐτῶν 44 τυπογράφος, 13) Νικόλαος Μώρος τοῦ Φωκᾶ γεννηθεὶς εἰς Πάτρας ἐτῶν 22 στρατιώτης τοῦ Μηχανικοῦ 14) Βασιλείος Γαβρίλης π. Νικολάου ἐτῶν 30 δικαστῆς τοῦ Τυχοδρομίου 15) Χρηστάκος Κωσταδούλος π. Δημητρίου ἐτῶν 41 ἀστυφύλαξ καὶ 16) Νικόλαος Πιζάνης γεννηθεὶς ἀπαντες ἐν Κερκύρῳ πλὴν τοῦ Κωσιμάτη καὶ Ν. Μώρου, κατοικοῦντες ἐνταῦθα καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι, ἵνα διακαθώσιν ὡς ὑπάρχει τοῦ ὅτι, εἰ μὲν 12 δώσωσι, ἢ εἰ πλὴν τοῦ Σ. Σιμωνέτη, Χ. Κωσταδούλου, Γ. Γαβρίλη, καὶ Ν. Πιζάνη, πλείους ὄντες τῶν δύο καὶ ἐνωθόντες πρὸς ἐκτίσειν πολλῶν, εἴσθαι μὴ ἰσχυρῶς ἀριστέων ἐξοπλίτων πράξεων, γίνουσι τινὰς, ἦτοι ἐκδίωξεων, ἐξυβρίσεων, καὶ ἀποπειρῶν ἐκδίωξεων, ἀπὸ τοῦ 1897, ἐνταῦθα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΟΥ

α'.) και μεταχειριζόμενοι άπειλάς περι δημοσιεύσεως εν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομέναις Ἐφημερίσι (Βούρδουλας) (Βουρδούλι), (Φῶς) (Κερκυρός) (Σιτα-
να) (Θόρυβος) καὶ ἄλλων ὧν πάντες ἐκ περιτροπῆς ἦσαν συντάττει καὶ ἐκδό-
ται δικτηρῶν, ἀρθρῶν, αἰνιγματῶν, ἀνονήμων ἐπιστολῶν, γελοιογραφιῶν, κα-
τὰ δικτηρῶν ἐνταῦθα εὐπόρων πολιτῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν καὶ ὑπὸ ψι-
ψιν αὐτῶν, τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός των, τὰς κοινωνικὰς αὐτῶν σχέσεις, ἢ
κακότηεις καὶ αἰσχράς ἢ ὑβριστικὰς καὶ χλευαστικὰς, πρὸς δὲ διεγείροντες φό-
βοι μελλούσης αἰκίας ἢ βλάβης ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐπὶ σκοπῷ νὰ περιποιήσωσιν
εἰς ἑαυτοὺς πρᾶκτον ὄφελος καὶ ἰδίως α) τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελᾶτον, κατὰ μὲν
τὸ ἔτος 1897-1898 νὰ καταβάλῃ αὐτῷ δραχμὰς περίπου 600, καὶ ὡς συνδρομὰς
δῆθεν τῆς Ἐφημερίδος Βούρδουλα, πρὸς τοὺς Γεώργιον καὶ Εὐάγγελον Ταχιά-
την, δρ. 95. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1899, πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 50
κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1899 πρὸς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. 25, καὶ ἐκ δικ-
τειμμάτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δραχ. δικασίως (200). Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ
1900 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 180. Κατὰ τὸν Ἰούλιον εἰς τὸν Γ. Τα-
χιάτην δραχ. δέκα, καὶ πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. 5. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ
μῆνα αὖθις πρὸς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. 50. Κατὰ Μάιον τοῦ 1900
πρὸς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Καλογερόπουλον δραχ. 18 ὡς συνδρομὴν δῆθεν τοῦ
Κερκυνοῦ. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἑτέρας δραχ. 75, πρὸς τοὺς αὐτοὺς.
Τὴν δὲ 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δραχ. 15. Τὴν 27 Ἰουλίου πρὸς τὸν Α. Καλό-
γερόπουλον δραχ. 15, τὴν δὲ 29 Ἰουλίου 1900 πρὸς πάντας τοὺς ἄνω δραχ.
δικασίως (200). Ὁ δὲ Σπυρίδων Σιμωνίτης μετὰ τῶν ἄνω δώδεκα κτηγε-
ρουμένων, ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέ-
λεσιν τοῦ ἐξῆς κικουργήματος καὶ ἕνεκα τούτης συναμολογήσαντες πρὸς ἄλ-
λῆλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν, μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δεκαημέρου
τοῦ Σεπτεμβρίου 1900, μεταχειρισθέντες, ἀπειλάς ὅτι θελοῦσι καταγγεῖλαι τὸν
τὸν αὐτὸν Σ. Ἀγγελᾶτον μετὰ τοῦ Σ. Σιμωνίτη, ἕνεκεν ζημιῶν δῆθεν ἃς οὗτος
εἶχε προξενήσει εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Α. Μούτσου τῆς παραγγελίας δῆθεν τοῦ
Σ. Ἀγγελᾶτου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πρᾶκτον
ὄφελος, ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς μὲν δραχ. δικασίως (200)
εἰς δὲ τὸν Σιμωνίτην ἑτέρας δραχμὰς 25, εἰς δὲ τὸν Α. Μούτσον λόγῳ συν-
δρομῆς τοῦ Σιτανᾶ δραχμὰς τέσσαρας, ἐν ὅλῳ τὸ πρᾶσον ὑπὲρ τὰς δύο καὶ
ἡμίσειαν χιλιάδας 2500 δραχμῶν.—

β'.) Τὸν Ἀθηναῖον Αναλογιάνην κατὰ δικηφῶρος ἐποχὰς τοῦ ἔτους 1899 νὰ
καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον, Α. Γερομεριάτην καὶ Δ. Κασιμάτην δρ.
100, καὶ ἑτέρας δραχ. δέκα 10 κατ' Αὐγούστου τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸν Δ.
Κασιμάτην ἑτέρας δραχ. 15 εἰς τὸ Δ. Καλόγηρον καὶ ἑτέρας δραχ. 175 ἀντίτιμον
δῆθεν ἔργασίας εἰκόνας ἢν ἐκδοκαστικῶς ἔκκε, ἀξίας συνήθους δραχμῶν εἴκοσι πέντε
ἕως τριακοντα 25—30 καὶ ἑτέρας δραχμὰς (50) εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον
καὶ Γ. Στεριώτην, δι' ἔδρουσιν δῆθεν τυπογραφεῖου, ὅτι ἐκ αὐτοῖ ὡς ἄνω δώδε-
κα κτηγερούμενοι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι μετὰ τοῦ Ν. Ηζζῆνη κα-
τοίκου ἐνταῦθα καὶ νῦν ἀγνώστου διανοῆς συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
ἐξῆς κικουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συναμολογήσαντες ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλή-
λους συνδρομὴν καὶ μεταχειριζόμενοι ἀπειλάς περι δημοσιεύσεως κακῶν ἐβ-
δων καὶ αἰσχρῶν δικτηρῶν, καὶ ἀγγελιῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν
ἐκδομέναις Ἐφημερίσι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν ἑαυτοῖς πρᾶκτον ὄ-
φελος ἠνάγκασαν τὸν Ἀνώγειον Σιμωνίτην κατὰ μὲν τὴν 30 Ἰουλίου 1899 εἰς
τοὺς Ν. Ηζζῆνην καὶ Σ. Βασιλῆν δραχ. δέκα (10) καὶ μίαν εἰκόνα τοῦ Ἀγ.

Σπυρίδωνος ἀξίας δραχμῶν πέντε (5) ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ, εἰς δὲ τὸν Α.
Καλόγηρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ εἰς αὐτὸν τοῦτον ἑτέρας δραχ. πεν-
τήκοντα (50). Κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου εἰς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. εἴκοσι, εἰς
τὸν αὐτὸν Σ. Βασιλῆν δραχ. τριάκοντα (30). Καὶ τὴν 24 Ἰουλίου 1899 εἰς
τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον δραχ. ἑκατὸν (100).—

γ'.) Τὸν Στυλιανὸν Βεντούραν, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1900 ἠνάγκασαν νὰ
καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. εἴκοσι πέντε (25) καὶ ἑτέρας εἴκοσι 20
λόγῳ συνδρομῶν. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸν αὐτὸν Α. Κα-
λόγηρον καὶ Γ. Ταχιάτην δραχ. πενήκοντα (50) μετὰ δὲ τοῦ Β. Γαβρίλη εἰ-
αυτοῖ ὡς ἄνω 12 κτηγερούμενοι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπε-
ράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κικουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συναμολο-
γήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίαν συνδρομὴν κατ' Ἀπρίλιον 1900 μετα-
χειρισθέντες ἀπειλάς περι ἐπικειμένης δικτηριῆς κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Βεν-
τούρου ἐκδομένη Ἐφημερίδι Ἐθόρυβος κακῶν καὶ αἰσχρῶν κατὰ τὸν Β. Γαβρίλην
δραχ. δέκα (10). Τὸν ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Β. Γαβρίλην δραχ. δέκα (10).
Κατὰ δὲ τὸν Μάιον 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Γ. Στεριώτην ἄνα δραχ.
πέντε. δ'.) Τὸν Ἰερομόναχον Χρυσάνθον Κοντογιώργην κατὰ τὸν Μάιον τοῦ
1898 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς Α. Γερομεριάτην, Π. Ζερβὸν καὶ Γ.
Ταχιάτην δραχ. ἑκατὸν (100) εἰς τὸν Νέτρον Κωνσταντίνην κατὰ Ἰούνιον τοῦ
1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ τὴν συνδρομὴν τριῶν τριμηنيῶν τῆς Ἐφημε-
ρίδος Βούρδουλα δραχ. δεκαπέντε (15), ἑτέρας δὲ δραχ. πέντε κατόπιν ἀπει-
λῆς δι' ὄπλου εἰς τὸν Εὐάγγελον Ταχιάτην. Εἰς τὸν Α. Καλόγηρον λόγῳ δῆ-
θεν δανείου πρὸς τὸν πατέρα του δραχ. ἑκατὸν (100) εἰς τὸν Μιλτιάδην
Γιαλλινᾶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγη-
ρον δραχ. τεσσαράκοντα 40, καὶ ἑτέρας 25 εἴκοσι πέντε ὡς συνδρομὴν δῆθεν
τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδομένης Ἐφημερίδος τὸ «Φῶς» καὶ ἑτέρας δραχ. τριάκοντα
ὡς προκαταβολὴν δῆθεν ἔργασίας μὴ ἐκτελεσθείσης ποτὲ. ζ'.) Τὸν Ἀλέξανδρον
Γιαλλινᾶν, ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλογερόπουλον δραχμὰς δε-
καπέντε 15 κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

η'.) Τὸν Γεράσιμον Ἀσπιώτην κατὰ τὸ 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ-
μὰς πενήκοντα 50, δι' ἔργασίαν εἰκόνας ἢν ἐκδοκαστικῶς ἀπῆλθης νὰ κα-
μῆ πολὺ κατωτέρως ἀξίας, καὶ νὰ πληρώσῃ συνδρομὴν δῆθεν τῆς Ἐφημε-
ρίδος Κώδων.

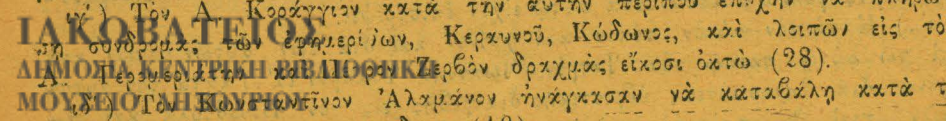
θ'.) Τὸν Ι. Γαζῆν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1900,
ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Ταχιάτην δραχ-
μὰς πενήκοντα (50) ὡς συνδρομὰς δὲ δῆθεν τοῦ Φωτῆς ἐκ δικτειμμάτων
δραχμὰς ὀγδοήκοντα τρεῖς (83)

ι'.) Τὸν Ἀζίζηρον Σούλην κατὰ 8οριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Α. Καλόγη-
ρον δραχμὰς τριάκοντα (30)

ια'.) Τὸν Χρυσόγειον Σάββον Δεμποῖον κατὰ Ἰβριον τοῦ 1900 νὰ κα-
καταβάλῃ δραχμὰς πέντε εἰς τὸν Μῶρον ὡς συνδρομὴν τοῦ Κερκυνοῦ.

ιβ'.) Τὸν Α. Κόλλαν κατὰ 8οριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον δραχ-
μὰς δεκαεξ (16).

ιγ'.) Τὸν Α. Κοράγγιον κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν νὰ πληρώ-
σῃ συνδρομὰς τῶν Ἐφημεριῶν, Κερκυνοῦ, Κώδωνος, καὶ λοιπῶν εἰς τὸν
Μῶρον δραχμὰς εἴκοσι ὀκτώ (28).
ιδ'.) Τὸν Ἀλκράνον ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ
1897 εἰς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. (10)

1ε') τον Σπυριδωνα Πουλιάζη εις του: Γ. Ταχιάτη και Γ. Στεριώτην κατά το 1897 ήνάγκασαν να πληρώση τριπλάς συνδρομάς δια την ήφημερίδα Βούρδουλα.

1ς') Τόν 'Ηλίαν 'Ισαάκ Μώρον κατά 7θριον του 1900 εις τον Ε. Ταχιάτην και Α. Καλογερον ανάδραχ. πέντε (5)

Β') 'Απο του 1897 μέχρι του Νθριου π. ε. ένταυθα σκοπούντες να έκτελέσωσι έκδικάσεις κατά διαφόρων ένταυθα εύπόρων πολιτών άπεσχίσαν και έπεχείρισαν προς τούτο έξωτερικήν πράξιν περιέχουσαν άρχήν έκτελέσεως, ήται επί τῷ περηνόμῳ σκοπῷ του να περιποιήσωσιν έκτατες πράξεις μεν όφελος κατ' αύγουστον του 1900 δια του Στεφάνου Βασιλά μετέχειρίσθησαν άπειλάς περι δημοσιεύσεως κηκοήθων διατριβών α.) Κατά του Στυλιανού 'Αγγελάτου άπειθήσαντες προς άνωστολήν της δημοσιεύσεως να καταβάλη αύταίς χρηματικόν ποσόν Δραχ. 50 σ.) δια κηκοήθων και ύβριστικῶν δημοσιύσεων εις τās ήφημερίδας Βούρδουλα και Σατανά δια του Γεωργίου Ταχιάτη παρὰ του 'Ερρίκου Φάμπριτζ δραχ. 100 γ.) Δια του 'Αθαν. Καλογεροπούλου κατά τῷ θέρος π. ε. δια δημοσιύσεως έν τῷ Κερκυονί είδοποιήσεως περι προσεχούς δημοσιύσεως κηκοήθους διατριβής και άνωνόμου έπιστολής ενάντιον του 'Αλεξάνδρου Γιαλλινά χρηματικόν ποσόν. δ.) κατά τὰ τέλη του 1899 δι' άπειλήτικῶν έπιστολῶν του Δ. Κασσιμάτη περι δημοσιύσεως διατριβής θιγούσης την ύπόληψιν του καχσθήματος του Γερσίμου 'Ασπιώτου την εις τον Δ. Κασσιμάτη έπιστροφήν τριῶν συναλλαγμάτων έκ δραχ. 50 έκαστον όφειλομένων υπό τούτου. ε.) δι' άπειλῶν υπό του Α. Καλογέρου κατά Σεπτέμβριον 1900 περι δημοσιύσεως άνωνόμου άνταποκρίσεως έξ 'Αθηνῶν θιγούσης την ύπόληψιν του Λαζάρου Σούχθη δραχ. 30 στ.) Δια του Ν. Μώρου και Α. Καλογεροπούλου και διὰ σατυρικῶν δημοσιευμάτων έν τῇ ήφημερίδι «Κερκυόνες» άφερώντων τον Σελβον Δεμπόνον κατά 7θριον 1900 και άπειλῶν περι έξκαλουθήσεως δημοσιύσεως δεινοτέρων τοιούτων να έγγραφῇ συνδρομητής άντι δραχ. 6 εις τον Κερκυόν. ζ.) Δι' ύβριστικῶν διατριβῶν κατά του Δ. Κασσιμά δημολογιστου της ένταυθα Νομηρχίας δημοσιευθειῶν εις τās ήφημερίδας Βήμα, Θέρμους, Κερκυόνες, και δι' άπειλῶν περι έξκαλουθήσεως δεινοτέρων τοιούτων να συντελέση έκ της ύπηρεσίας του να επικυρωθῇ ψήφισμα του δημοτικῶ Συμβουλίου Κερκυρίας ύπερ ου ένδιαφέρετο και να καταβάλη αυτοίς χρηματικόν ποσόν Δραχ. 100 η.) Δι' άπειλῶν περι δημοσιύσεως διατριβῶν ύβριστικῶν και θιγούσῶν την ύπόληψιν του ένταυθα καθολικῶ 'Ιερέως 'Αντωνίου Βιώτη και δια συνεχῶν δημοσιευθειῶν τοιούτων εις τās ήφημερίδας «Φῶς» και «Κῶδων» κατά τῷ έτος 1898 έως 1899 να πείση ύπὸς τον ένταυθα Καθολικόν 'Αρχιεπίσκοπον έπιστρέψαντα πάσας τās άποσταλείσας αυτῷ σατυρικάς ήφημερίδας, ως άπαράδεικτους, να έγγραφῇ εις άνω χρόνον δια δημοσιύσεως έξυβριστικῶν διατριβῶν εις τās ήφημερίδας Κερκυόνες και Φῶς και δι' άπειλῶν περι δημοσιύσεως τοιούτων δεινοτέρων να έγγραφῇ συνδρομητής εις τās άνω ήφημερίδας, και τον Βούρδουλα, ὡν τὰ φύλλα άποσταλέντα αυτῷ εἶχον έπιστρέψαι.

ι.) Κατά τον αυτόν τόπον και χρόνον και δια τῶν αὐτῶν μέσων και επί τῷ αὐτῷ σκοπῷ τον 'Ιατρὸν 'Ιωάννην Τούμπαν η.) κατά τον αυτόν χρόνον δια δημοσιύσεως ύβριστικῆς διατριβῆς εις τον Βούρδουλα και άπειλή, περι δημοσιύσεως και έτέρας τοιαύτης κατά του Δρ. Κογεβίνχ δια

τῶν Γ. και Ε. Ταχιάτη και Ν. Μώρου να καταβάλη αυτοίς χρηματικόν ποσόν και να έγγραφῇ συνδρομητής εις άπάσας τās άλλας ήφημερίδας β.) κατά τῷ 1897 δια τῶν Γ. Στεριώτου και Α. Καλογέρου δ' α τῶν αὐτῶν μέσων κατά του Σπυρ. Κρητικῶ να καταβάλη αυτοίς χρηματικόν ποσόν ιγ.) δια τῶν Π. Ζερβου και Α. Γερομεριάτου κατά τον αυτόν χρόνον και δια τῶν αὐτῶν μέσων κατά του 'Αγγέλου Βλάχου π' 'Ιωάννου να καταβάλη αυτοίς πέντε (5) τάλληρα ιδ.) κατά τον αυτόν ὡς άνω χρόνον και δι' άπειλής προς τον 'Ανστασίον Παρμησιώτην π. 'Ιωάννου ότι θα γράψωσι και άνηρτήσωσιν έξωθε του θεάτρου γελοιογραφίαν αυτου δια του Γρηγ. Στεριώτου και Α. Καλογεροπούλου δραχ. 200. ιε.) κατά τῷ 1898 δια τῶν αὐτῶν μέσων και άπειλῶν και δια τῶν Γ. Ταχιάτη και 'Ιωαν. Κρητικῶ Κουμπάτη να λάβωσι παρὰ του Εύαγγέλου Κασταμονίτου χρηματικόν ποσόν ις.) κατά τῷ 1898 δια τῶν αὐτῶν μέσων κατά του Δανιήλ Ρέγγη να έγγραφῇ συνδρομητής εις τον Βούρδουλα και δι' άπειλής του Γ. Ταχιάτη κατά τῷ 1899 περι δημοσιύσεως διατριβής κατ' αυτου ως δῆθεν ψευδορκου χρηματικόν ποσόν ιζ.) κατά τον αυτόν ὡς άνω τόπον και χρόνον δια δημοσιύσεως ύβριστικῶν διατριβῶν και δι' άπειλῶν περι έξκαλουθήσεως τοιούτων κατά του Λεωνίδα Σικάρπη να έγγραφῇ συνδρομητής εις τās άνω σατυρικάς ήφημερίδας και να καταβάλη αυτοίς χρήματα ιη.) κατά τῷ 1899 δι' άπειλῶν του Ε. Ταχιάτη κατά του Σ. Πουλιάζη να πληρώση έκείνω συνδρομήν του Βούρδουλα ήν πρό μικροῦ είχε πληρώσει προς τον άδελφόν του ιθ.) κατά τῷ 1899 δια δημοσιευμάτων σατυρικῶν και ύβριστικῶν και γελοιογραφιῶν του δικηγόρου Κ. Κυρίτζη και δι' άπειλῶν περι έκτυπώσεως νέας τοιαύτης γελοιογραφίας δια του Παύλου Ζερβου δραχ. (1000) κ.) κατά τον αυτόν τόπον και χρόνον και δια τῶν αὐτῶν μέσων κατά του 'Αλφρέδου Κάρτερ να καταβάλη αυτοίς χρηματικόν ποσόν, και.) δια τῶν αὐτῶν δὲ μέσων και κατά την αυτην έποχήν κατά του Λευγγίου 'Ασταρίτα να γίνη συνδρομητής εις τās ύπ' αυτων έκδιδομένας ήφημερίδας, πλην έκ τύχης και από περιστατικά άνεξάρτητα της θελήσεως των άπέτυχον του σκοπού των.

Να παραπεμφθῇ ένώπιον του αυτού άκρατηρίου ὡς άνω κατηγορούμενος Χρῆλαμπος Κωσταδούλος άστυβλαξ ίνα δικασθῇ ὡς ύπαίτιος του ὅτι έν γνώσει και έκ προθέσεως έχορήγησε την έκτουτο ύποστήριξιν προς τον Ν. Πιζάνη και λοιπούς κατηγορουμένους εις την κατά τās άρχάς 'Ιουλίου 1899 κατά του Α. Σκεύη έκτελεσθεισαν έκδικάσιν δι' ής έλαβον έκείνοι δρ. 40. χωρίς ιδιοτελή σκοπόν και δὲν ήμπόδισε ύπόχρεως ὡν δυνάμει της δημοσιου ύπηρεσίας του την ὡς άνω αξιόποινον πράξιν.

Επί παραβάσει τῶν άρθρων 47 και 49 § 4, 72 § 4 και 6, 74 § 1, 57, 66 109, 368 § 2 του πεινικῶ Νόμου.

Να διαταχθῇ ή παράτασις της προφυλακίσεως πάντων τῶν έν προφυλακίσει διατελούντων κατηγορουμένων μέχρι όριστικῆς έκδικάσεως της προκειμένης κατ' αυτῶν κατηγορίας ή διάρκεια δὲ της ισχύος του κατά του Ν. Πιζάνη ύπ' αριθ' 9 καταχετηρίου του παρὰ τῷς ένταυθα Πηχημελιοδικαίς 'Ανακριτοῦ μέγιστοῦ έπιτευχθῇ ή σύλληψις αυτου και ταύτης έπιτευχθείσης ή προφυλακία του μέχρι όριστικῆς έκδικάσεως της προκειμένης κατ' αυτου

ΓΑΚΟΒΑΤΕΙΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ
Δι' όπαράκλησιν προς κατηγορίαν κατά του 'Αντωνίου Πηλου π. 'Αναστασιου και Νικολάου Ζερβου του 'Ιερέως Σπυριδωνος και 'Ιωάννου Σωτη-

φίου π. Νικολάου επί ταις άνω άξιοποιούσι πράξεσι.

Νά πάση προς κερών ή επί ταις άνω πράξεσι καταδίωξις κατά των Σπουρίδωνος Πολίτου π. Ζαφειρίου, Σπυρίδωνος Βλάχου π. Χρήστου και Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου επί ταις άνω πράξεσι, ουτινος Χ. Μέρη να διαταχθῆ ή εκ των φυλακων άπόλυσις αν μη δι' άλλην αίτιαν πρέπει να κρατηται εν αίταις.

Άκούσαν αυτου και προφορικως άναπτύξαντος εν Συμβουλίω την προεκταθείσαν προτάσιν του και άποχωρήσαντες.

Διελθόν την Δικογραφίαν, Σκεφθέν κατά τον Νόμον.

Έπειδή οι εν τῆ του Εισαγγελέως προεκθεθείσα προτάσει έκτιθέμενοι λόγοι είσιν όρθοί, νόμιμοι και συμφωνοι με τά εκ τῆς ενεργηθείσης άνακρίσεως προκύψαντα περιστατικά, ως τοιοῦτοι δε παραδεκτοί και παρά του Συμβουλίου τούτου καθίστανται.

Έπειδή αι πράξεις δι' ως παρκαμπτέσι τυγχάνουσι εις τό άρμόδιον Κακουργολογείον οι κατηγορούμενοι προβλέπονται και τιμωρουνται από τ' άρθρα 47, 49 § 4, 72 § 4 και 6, 74 § 1. 57, 66, 109, και 368, § 2 του πιν. Νόμου έχοντα ούτω.

Άρθρ. 47. "Οστις σκοπών να έκτελέσῃ κακούργημα τι ή πλημμέλημα, έπιχειρεί έξωτερικῆν τινα πράξιν περιέχουσαν τουλάχιστον άρχήν έκτελέσεως υποκειται εις έλαφροτέραν αναλόγως ποινήν παρά την επιβαλλομένην εις αυτό τό κακούργημα ή πλημμέλημα.

Άρθρ. 49. "Η άπόπειρά τινος κακούργηματος τιμωρείται, έφ' όσον εις ειδικάς περιπτώσεις δέν δικάττει ρητώς άλλως πως, ο νόμος, κατά τους άποκρούθους όρους. § 4. Παρομοία τῆς ποινῆς μειώσεις γίνεται, όταν τό τετελεσμένον κακούργημα τιμωρείται με έιρκτήν και έλαττωμένην έντεῦθεν τῆς ποινικῆς προθεσμίας υπό την έλάχιστην διάρκειαν τούτου του είδους τῆς ποινῆς, καταχινώσεται τότε ή φυλάκισις.

Άρθρ. 72. "Ως συνεργοί ιδίως τιμωρουνται § 4 όσοι συνενόηθησαν προηγουμένως μετά του άυτουργου περί βοηθείας την όποιαν θέλουν παρίξει εις αυτόν μετά την πράξιν, ή περί τινος άμοιβῆς την όποιαν θέλουν λαβε παρ' αυτου και έχρηγήσαν την βοήθειαν, ή έδέχθησαν την άμοιβήν § 6. "Οσοι όντες υπόχρεοι α.) δύναμει του ύπουργήματός των ή τῆς δημοσίου ύπηρεσίας των να έμποδιζουσιν την έκτέλεσιν άξιοποιών πράξεων, ή β.) δύναμει τῆς όποιας έχουσι πατρικῆς, οικιακῆς ή έπιτροπικῆς έξουσίας του να άποτρέπωσι τους ύπεξουσίους των, δέν προσπιθούν, καθ' όσον τούτο είναι δυνατόν άνευ κινδύνου εκυτων ή τρίτου τινος, να έμποδιζουσιν άξιοποιούσας πράξεις άλλινες έλαβον άρχήν ή προητοιμάσθησαν ένώπιόν των, ή τάς όποιας γνώσκουσιν ως μελλούσας να έκτελεσθώσιν. Άρθρ. 74 "Ως συνεργοί τιμωρουνται άλλά με φυλάκισιν μόνον μη ύπερβίνουσιν τά δύο έτη § 1, όσοι άνω προηγουμένης συνενόησεως και χωρίς ιδιοτελή σκοπόν, γίνονται ένχειρι των πράξεων, περί όσων έπρόβλεψε τό άρθρον 72. άρθρ. 5.

Άρθρ. 57. Έάν δύο ή πλείοτεροι υπό κοινού συμφέροντος κινούμενοι συναπορρασίωσι την έκτέλεσιν ώρισμένου τινος πλημμελήματος ή κακούργηματος και ένεκα ταύτης συνωμολογήσωσι προς άλλλους άμοιβικίαν συνδρομήν ή εάν τι, και μετέπειτα προχωρήσῃ εις παρεμπίαν συμφωνίαν τότε τῆς των συναιτιών τοιαύτης συστάσεως όστις πρό ή επί τῆς πράξεως συνήργησε καθ' ύκαιονδήποτε τρόπον ή παρευρέθη εις την έκτέλεσιν αυτῆς τιμωρείται ως άυτουργός με την πηρά του νόμου ώρισμένην πλάση ποινήν.

Άρθ. 66. Έάν πλείοτεροι των δύο ένωθώσι προς έκτέλεσιν πολλών εισέτε μη ιδίως ώρισμένων άξιοποιών πράξεων γίνους ή είδους τινός εις έκαστον συνεταιρόν τοιαύτης συμφωρίας καταλογίζοντα με πλήρη ποινήν εκείνοι μόνον εκ των περιλαμβανομένων εις την συμφωνίαν άξιοποιών πράξεων εις, όσας συνήργησεν ούτος πρό και 1) επί τῆς έκτελέσεως ή τουλάχιστον παρευρέθη εις την 2) έκτέλεσιν. Οι άρχηγοί και όδ' άρχι τιμωρουνται, έντός των όρίων του ώρισμένου είδους τῆς ποινῆς άυστηρότερον παρά τους άλλως συναιτι.

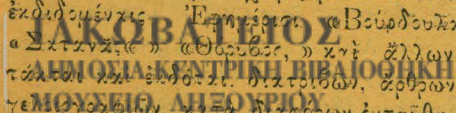
Άρθρ. 109. "Ο ένοχος πολλών άξιοποιών πράξεων του αυτου ή διαφόρου είδους, ή ο έξικολουθήσας επί πολύν χρόνον, ή διά πολλών μερικόνων πράξεων, τῆ αυτῆν άξιόποιον πράξιν, τιμωρείται κατ' έκείνην την πράξιν, εις την όποιαν είναι επιβεβλημένη ή βαρυτέρα ποινή αι δε λοιπά έπιμετρουμένης τῆς ποινῆς, πρέπει να θεωρουνται ως ιδιαιτέρη επιβαρυντικῆ περιστάσει.

Άρθρ. 368. "Οστις μετεχειρίζεται βικιοπραγίας ή άπειλάς και δι' αυτων άναγκάζει τινα να πράξῃ ή να παραλείπη τι επί τῶ σκοπῶ του να περιποιήσῃ εις εκυτον ή εις άλλον παρόνομον όφελος, τιμωρείται ένεκα έκβιάσεως κατά την άόλοκον δικστολήν § 2. με έιρκτήν τό πολυ έπτά έτων. εάν έπράξει την έκβίασιν δυοίρων φόβον μελλούσης αίτίας ή βλάβης ή μεταχειριζόμενος άλλας άπειλάς.

Διά Τρυτα.

Υδόν και τ' άρθρα 251, § 1, 2, και 4, τῆς πιν. Δικονομ. Παρκαμπτει ένώπιον του κατά την περιφέρειαν των εν Κερκύρα Έρετών συσταθησομένου δικαστηρίου των Κακουργολογικών τους κατηγορουμένους 1. Γεωρ. Ταχιάτην του Σπυρίδωνος έτων 32. έπισπάτην τῆς δημοτικῆς άγορας. 2. Εύαγγελον Ταχιάτην του Σπυρίδωνος έτων 25, δημοσιογράφον, 3. Ανστασίον Καλόγερον του Γερασίμου έτων 37 έφημεριδογράφον, 4. Αντώνιον Μούτσον πτ. Νικολάου έτων 26 τυπογράφον, 5. Στέφανον Άλεξάνδρου Βασιλῆν έτων 27. μεσίτην, 6. Άθηνάσιον Καλογερόπουλον πτ. Κυριάκου έτων 47 μεσίτην. 7. Γρηγόριον Σ. Στεριώτην πτ. Ιερέως Άλεξάνδρου έτων 36 κλλιτέχνην, 8. Άλεξάνδρον Γεωμεριάτην του Στυλιανου έτων 42, μεσίτην, 9. Πέτρον Ζερβόν πτ. Νικηφόρου έτων 34, λιθογράφον, 10. Ιωάννην Κρητικόν Κουμπάτην του Γεωργίου έτων 34. σιτομέτρη, άπαντας γεννηθέντας και κατοικοῦντας εν Κερκύρα, χριστιανούς όρθοδοξους και προφυλακισμένους, 11. Διονύσιον Κασιμάτην πτ. Χρήστου γεννηθέντα εις Ζάκυνθον και κατοικούντα εν Κερκύρα έτων 44, τυπογράφον και χριστιανόν όρθόδοξον και 12. Νικόλαον Μωρον του Θωμά γεννηθέντα εις Πατρας και κατοικούντα εν Κερκύρα έτων 22 Στρατιώτην του Μηχανικού και χριστιανόν Όρθόδοξον, επίσης προφυλακισμένον, να δικασθώσιν.

Α'. "Ως υπάκτιον του ότι φληότεροι όντες των δύο και ένωθέντες προς έκτέλεσιν πολλών εισέτε μη ιδίως ώρισμένων άξιοποιών πράξεων, γίνους ή είδους τινός, ήτοι έκβιάσεων, έξουβρίσεων και άποπειρών έκβιάσεων, από του έτους 1897 έντιχθα μεταχειρίζομενοι άπειλάς περί δημοσιεύσεως εν ταις όπ' αυτων έκδοθόμενης "Εφημερίδι «Βουρδουλας» «Βουρδουλις» «Φως» «Κερκυρας» «Στανάκι» «Θουρας», και άλλων ών πάντες εν περιτροπῆς ή πιν συντάττοι και έκδοται δια τοίθων, άρθρων, κινιγματων, άνωνύμων έπιστολών και γελοιογραφιών, και ά διαφόρων έντιχθα εύθρων πολιτών, εν σχέσει προς την τιμήν και ύπόληψιν αυτων, τά έργα του έπαγγελματός των, τάς κοινωνικάς

αὐτῶν σχέσεις, ἢ κακότητες καὶ αἰσχροί, ἢ ὑβριστικὰς καὶ χλευαστικὰς πρὸς δὲ δικηγόρους, φόβον μελλούσης αἰκίας ἢ ἐλαφίας, ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐπὶ σκιῶ νὰ περιποιήσωσιν εἰς ἑαυτοὺς πικρὸν ὄρελος καὶ ἰδίως, α.) Τὸν Στυλιανὸν Ἀγγελᾶτον κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1897-1898 νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς δραχ. πενήντα ἑξακοσίας (600) καὶ ὡς συνδρομὰς δῆθεν τῆς ἐφημερίδας Βούρδουλας πρὸς τοὺς Γεώργιον καὶ Εὐάγγελον Ταχιᾶτην δραχμὰς, ἐνενήκοντα πέντε (95) Κατὰ τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ 1899 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχμὰς πενήκοντα (50) κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1899 πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. εἰκοσιπέντε (25) καὶ ἐκ διαλειμμάτων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος δραχ. διακοσίας (200). Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180). Κατὰ τὸν Ἰούλιον εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. δέκα καὶ πρὸς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. πέντε (5) Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ μῆνα αὖθις πρὸς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχμὰς πενήκοντα 50. Κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1900 πρὸς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Καλογερόπουλον δραχ. 18 δέκα ὀκτώ ὡς συνδρομὴν δῆθεν τοῦ Κερκυνοῦ. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἐτέρας δραχ. ἐβδομήκοντα πέντε (75) πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Τῆν δὲ 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δραχ. δέκα πέντε (15). τῆν δὲ 27 Ἰουλίου πρὸς τὸν Α. Καλογερόπουλον δρα. 15 Τῆν δὲ 29 Ἰουλίου 1900, πρὸς πάντας τοὺς ἄνω δραχμὰς διακοσίας (200). ἦτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας καὶ τριακοσίας δραχ. (ἀριθ. 2300). β.) Τὸν Ἀθανάσιον Ἀνεμογιάννην κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ ἔτους 1899 νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τοὺς Α. Καλόγηρον, Α. Γερομεριάτην, καὶ Δ. Κασσιμάτην δραχ. ἑκατὸν. (100) καὶ ἐτέρας δραχ. δέκα (10) κατ' Ἀύγουστον τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτην, ἐτέρας δραχ. δέκα πέντε εἰς τὸν Α. Καλόγηρον, καὶ ἐτέρας δραχ. ἑκατὸν ἐβδομήκοντα πέντε (175). ἀντιτίμον δῆθεν ἐργασίας εἰσας, ἢ ἐδικαστικῶς ἔλαμει, ἀξίας συνήθους δραχμῶν εἰκοσιπέντε ἕως τριάκοντα (25 30) καὶ ἐτέρας δραχ. πενήκοντα (50) εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Στεριώτην δι' ἴδρυσιν δῆθεν Τυπογραφείου. γ.) Τὸν Στυλιανὸν Βεντούρα, κατὰ Ἰανουάριον 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. εἰκοσιπέντε (25) καὶ ἐτέρας εἰκοσι (20) λόγῳ συνδρομῆς. Κατὰ δὲ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὸν Α. Καλόγηρον, καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. πενήκοντα (50). Κατὰ δὲ τὸν Μάιον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον καὶ Γ. Στεριώτην ἀνά δραχ. πέντε (5). δ.) Τὸν Ἱερμόνυχον Χρυσάνθον Κοντογιώργη κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1898 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς Α. Γερομεριάτην, Π. Ζερβόν, καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. ἑκατὸν (100). ε.) Τὸν Πέτρον Κωνσταντίνου κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1900 ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ τὴν συνδρομὴν τριῶν τριμηنيῶν τῆς ἐφημερίδας Βούρδουλα δραχ. (15) ἐτέρας δὲ δραχ. πέντε κατόπιν ἀπειλῆς δι' ὄπλου εἰς τὸν Εὐάγγελον Ταχιᾶτην. Εἰς τὸν Α. Καλόγηρον λόγῳ δῆθεν δανείου πρὸς τὸν πατέρα του δραχ. ἑκατὸν (100) στ') Τὸν Μιλτιάδη Γκαλλινῶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ ἐτέρας 25 εἰκοσιπέντε ὡς συνδρομὴν δῆθεν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τὸ «Φῶς» καὶ ἐτέρας δραχ. τριάκοντα ὡς προκαταβολὴν δῆθεν ἐργασίας μὴ ἐκτελεσθείσης ποτέ.

ζ.) Τὸν Ἀλέξανδρον Γκαλλινῶν ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Α. Καλογερόπουλον δραχ. δέκα πέντε (15) κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. η.) Τὸν Γεωργίον Ἀσπιώτην κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. πενήκοντα (30) δι' ἐργασίαν εἰσας, ἢ ἐδικαστικῶς ἀπῆλθον νὰ κάμῃ πολὺ κατωτέρα ἀξία, καὶ νὰ πληρώσῃ συνδρομὴν δῆθεν τῆς ἐφημερίδας Κόδων. θ.) Τὸν Γ. Γαζῆ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1900

ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ εἰς μὲν τὸν Α. Καλόγηρον καὶ Γ. Ταχιᾶτην δραχ. πενήκοντα (50) ὡς συνδρομὰς δὲ δῆθεν τοῦ Φωτὸς ἐκ διαλειμμάτων δραχμὰς ὀγδοήκοντα τρεῖς (83) ι.) Τὸν Λαζάρου Σούθη, κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Α. Καλόγηρον δραχ. τριάκοντα (30) ια.) Τὸν χρυσοχόον Σάλλον Δεμπόν, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900 νὰ καταβάλῃ δραχ. πέντε (5) εἰς τὸν Μῶρον ὡς συνδρομὴν τοῦ «Κερκυνοῦ» ιβ.) Τὸν Α. Κόλλαν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1900 εἰς τὸν Ν. Μῶρον, δραχ. δεκαεξί (16) ιγ.) Τὸν Α. Κράγγιον κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν, νὰ πληρώσῃ συνδρομὰς τῶν Ἐφημερίδων Κερκυνοῦ, Κόδωνος, καὶ λοιπῶν εἰς τὸν Α. Γερομεριάτην καὶ Πέτρον Ζερβόν δραχ. εἰκοσι ὀκτώ. ιδ.) Τὸν Κωσταντίνου Ἀλαμάνου ἠνάγκασαν νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ 1897 εἰς τὸν Γ. Ταχιᾶτην δραχ. δέκα (10) ιε.) Τὸν Σπυριδῶνα Πουλιᾶσην εἰς τοὺς Γ. Ταχιᾶτην καὶ Γ. Στεριώτην, κατὰ τὸ 1897 ἠνάγκασαν νὰ πληρώσῃ τριπλᾶς συνδρομὰς διὰ τὴν Ἐφημερίδα Βούρδουλα. ιστ.) Τὸν Ἡλίον Ἰσάκη Μόρδον, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1900, εἰς τὸν Ε. Ταχιᾶτην καὶ Α. Καλόγηρον ἀνά δραχ. πέντε (5).

β.) Ὅτι ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι τοῦ Νοεμβρίου π.ε. ἐνταῦθα σκοποῦντες, νὰ ἐκτελέσωσιν ἐκβιάσεις κατὰ διαφόρων ἐνταῦθα εὐπόρων πολιτῶν ἀπεφασισῶν καὶ ἐπεχείρησαν πρὸς τοῦτο ἐξωτερικὴν πρᾶξιν περιέχουσαν ἀρχὴν ἐκτελέσεως, ἦτοι ἐπὶ τῇ σκοπῇ τοῦ νὰ περιποιήσωσιν ἑαυτοῖς πικρὸν ὄρελος κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1900 διὰ τοῦ Στεφάνου Βασιλά μετεχειρίσθητιν ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακότητων διατριβῶν α.) κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Ἀγγελᾶτου ἀπικιτήσαντες πρὸς ἀνάστολὴν τῆς δημοσιεύσεως, νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν δραχμῶν πενήκοντα. β.) διὰ κοκότητων καὶ ὑβριστικῶν δημοσιεύσεων εἰς τὰς Ἐφημερίδας, Βούρδουλα καὶ Σκτανᾶ διὰ τοῦ Γεωργίου Ταχιᾶτην παρὰ τοῦ Ἑρρίκου Φάμπριτζ δραχ. ἑκατὸν (100) γ.) διὰ τοῦ Ἀθαν. Καλογερόπουλου κατὰ τὸ θέρος π.ε. διὰ δημοσιεύσεως ἐν τῷ Κερκυνοῦ εἰδοποιήσεως περὶ προσεχῶς δημοσιεύσεως, κακοήθους διατριβῆς καὶ ἀνωνόμου ἐπιστολῆς ἐναντίον τοῦ Ἀλεξ. Γκαλλινῶν χρηματικὸν ποσὸν δ.) κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1899 δι' ἀπειλητικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δ. Κασσιμάτη περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ καταστήματος τοῦ Γεωργίου Ἀσπιώτου, τὴν εἰς τὸν Δ. Κασσιμάτην ἐπιστροφὴν τριῶν συναλλαγματικῶν δραχ. πενήκοντα 50 ἑκαστον, ὀφειλομένων ὑπὸ τούτου ε.) δι' ἀπειλῶν ὑπὸ τοῦ Α. Καλόγηρου κατὰ Σεπτέμβριον 1900 περὶ δημοσιεύσεως ἀνωνόμου ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ Λαζάρου Σούθη δραχ. τριάκοντα 30 στ.) Διὰ τοῦ Ν. Μῶρου καὶ Α. Καλόγηρου καὶ διὰ σκυρικῶν δημοσιευμάτων ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Κερκυνοῦ» ἀφρώτων τὸν Σάλλον Δεμπόν, κατὰ 7 ὄριον 1900 καὶ ἀπειλῶν περὶ ἐξέγκλωθῆσεως δημοσιεύσεως, δι' ἐπισημοποιήσεως ἀγγραφῆς συνδρομητῆς ἀντὶ δραχ. 6 ἕξ εἰς τὸν Κερκυνοῦ. ζ.) Δι' ὑβριστικῶν διατριβῶν κατὰ τοῦ Δ. Κασσιμάτη δημολογιστοῦ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας δημοσιευθεισῶν εἰς τὰς Ἐφημερίδας Βῆμα, Θόρυθος, Κερκυνοῦ καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐξέγκλωθῆσεως διανοτέρων τοιοῦτων νὰ συντελέσῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του νὰ ἐπικυρωθῆ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, ὑπὲρ οὗ ἐνδικοφροντο καὶ νὰ καταβάλῃ (αὐτοῖς) χρηματικὸν ποσὸν δραχ. 100 η.) Δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως, διατριβῶν ὑβριστικῶν καὶ θιγούσων τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐνταῦθα καθολικοῦ Ἱερέως Ἀντωνίου Βιῶτη καὶ διὰ συνεχῶν δημοσιευθεισῶν τοιοῦτων εἰς τὰς ἐφημερίδας «Φῶς» καὶ «Κόδων» κατὰ τὸ ἔτος 1898 ἕως 1899, νὰ πείσῃ οὐ-

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟῦ ΒΗΜΑΤΟΣ
ΜΟΡΑΙΩΝ ΑΙΓΕΟΥΝΙΟΥ καὶ ἐπισκοπον ἐπιστρέψαντα πάσης τῆς ἀπο-

πάσας συνδρομητής. θ'.) Τὸν Σπυρίδωνα Κερκλονίτην κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῶν διατριβῶν εἰς τὰς Ἐφημερίδας Κερκλονίτης καὶ Φῶς καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ δημοσιεύσεως τοιούτων δεινοτέρων νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὰς ἄνω ἐφημερίδας, καὶ τὸν Βούρδουλα, ὃν τὰ φύλλα ἀποσταλέντα αὐτῷ εἶχεν ἐπιστρέψει.

δ'.) Κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὸν Ἰωάννην Τάμπρου ια'.) κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῆς διατριβῆς εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ ἀπειλῆς περὶ δημοσιεύσεως καὶ ἑτέρας τοιούτης κατὰ τοῦ Λρ. Κογεβίνα διὰ τῶν Γ. καὶ Ε. Ταχιάτη καὶ Ν. Μώρου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν καὶ νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἐφημερίδας ιβ'.) κατὰ τὸ 1897 διὰ τῶν Γ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογήρου διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Σπυρ. Κρητικῷ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν ιγ'.) διὰ τῶν Η. Ζερβῶ καὶ Α. Γερομεριάτου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου πτ. Ἰωάννου νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς πέντε (5) τάλληρα ιδ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον καὶ δι' ἀπειλῆς πρὸς τὸν Ἀνιστάσιον Παρκουλιώτην πτ. Ἰωάννου ὅτι θὰ γράψωσι καὶ ἀνερτήσωσιν ἔξωθεν τοῦ θεάτρου γελοιογραφίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ Γρηγ. Στεριώτου καὶ Α. Καλογεροπούλου δραχ. 200. ιε'.) κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἀπειλῶν καὶ διὰ τῶν Γ. Ταχιάτη καὶ Ἰωαν. Κρητικῷ Κομπάτη νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ Εὐαγγέλου Κωνσταμονίτου χρηματικὸν ποσὸν ις'.) κατὰ τὸ 1898 διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Δανιὴλ Ρέγγα νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὸν Βούρδουλα καὶ δι' ἀπειλῆς τοῦ Γ. Ταχιάτη κατὰ τὸ 1899 περὶ δημοσιεύσεως διατριβῆς κατ' αὐτοῦ ὡς δῆθεν ψευδάρκου χρηματικὸν ποσὸν ιζ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον καὶ χρόνον διὰ δημοσιεύσεως ὑβριστικῶν διατριβῶν καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐξοκολουθήσεως τοιούτων κατὰ τοῦ Λεωνίδα Σκάρπη νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητής εἰς τὰς ἄνω σατυρικὰς ἐφημερίδας καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρήματα ιη'.) κατὰ τὸ 1899 δι' ἀπειλῶν τοῦ Ε. Ταχιάτη κατὰ τοῦ Σ. Πουλιᾶτη νὰ πληρώσῃ ἐκείνῳ συνδρομὴν τοῦ Βούρδουλα ἣν πρὸ μικροῦ εἶχε πληρώσει πρὸς τὸν ἀδελφὸν του ιθ'.) κατὰ τὸ 1899 διὰ δημοσιευμάτων σατυρικῶν καὶ ὑβριστικῶν καὶ γελοιογραφιῶν τοῦ δικηγόρου Κ. Κυρίτζη καὶ δι' ἀπειλῶν περὶ ἐκτυπώσεως νέας τοιαύτης γελοιογραφίας διὰ τοῦ Πέτρου Ζερβῶ δραχ. (1000) κ'.) κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον καὶ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων κατὰ τοῦ Ἀλφρέδου Κάρτερ νὰ καταβάλῃ αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν κα',) διὰ τῶν αὐτῶν δὲ μέσων καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν κατὰ τοῦ Λουιγγίου Ἀσταρίτα νὰ γίνῃ συνδρομητής εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομένους ἐφημερίδας, πλὴν ἐκ τύχης καὶ ἀπὸ περιστατικὰ ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεως των ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των.

- Γ'. Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου τοὺς ἀποκατηγορευμένους: 1) Γεώργιον Ταχιάτην τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 32, ἐπιστάτην τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς. 2) Εὐαγγέλον Ταχιάτην τοῦ Σπυρίδωνος ἐτῶν 25, δημοσιογράφον. 3) Ἀνιστάσιον Καλογήρον τοῦ Γερσίμου ἐτῶν 37, ἐφημεριδογράφον. 4) Ἀντώνιον Μούτσον πτ. Νικολάου ἐτῶν 26, τυπογράφον. 5) Στέφανον Ἀλεξάνδρου Βασιλᾶν ἐτῶν 27, μεσίτην. 6) Ἀθανάσιον Καλογήρον πτ. Κυριάκου ἐτῶν 47, μεσίτην. 7) Γρηγόριον Σ. Στεριώτην πτ. Γερέας Ἀλεξάνδρου ἐτῶν 36, καλλιέχνην. 8) Ἀλεξάνδρον Γερομεριάτην τοῦ Στυλιανοῦ ἐτῶν 42, μεσίτην. 9) Πέτρον Ζερβῶ πτ. Νικηφόρου ἐτῶν 34, λιθογράφον. 10) Ἰωάννην Κρητικῷ

Ἰωάννην Κομπάτην τοῦ Γεωργίου ἐτῶν 34, αἰτομέτην, ἄπαντας γεννηθέντας καὶ κατοικοῦντας ἐν Κερκύρα, χριστιανούς ὀρθόδοξους καὶ προσφυλακισμένους. 11) Διονύσιον Κασιμάτην πτ. Χρήστου γεννηθέντα εἰς Ζάκυνθον καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρα ἐτῶν 44, τυπογράφον καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ 12) Νικόλαον Μῶρον τοῦ Θωμᾶ γεννηθέντα εἰς Πάτρας καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρα ἐτῶν 22 Στρατιώτην τοῦ Μηχανικοῦ καὶ χριστιανὸν ὀρθόδοξον, καὶ 13) Σπυρίδωνα Σιμωνίτην τοῦ Νικολάου ἐτῶν 26 ὑποδηματοποιὸν γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρα καὶ Χριστιανὸν ὀρθόδοξον ἐπίσης προσφυλακισμένον, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρτιοι τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς Κκκουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίην συνδρομὴν μετὰ τῶν πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ Σεπτεμβρίου 1900 μεταχειρισθέντες ἀπειλὰς ὅτι θέλουσι καταγγεῖλαι τὸν Σ. Ἀγγελᾶτον μετὰ τοῦ Σ. Σιμωνίτη, ἕνεκεν ζημιῶν δῆθεν, ὡς ὁ Σ. Σιμωνίτης εἶχε προξενήσει εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Α. Μούτσου, τῆ παραγγελία δῆθεν τοῦ Σ. Ἀγγελᾶτου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιηθῶσιν εἰς ἐαυτοὺς παράνομον ὄφελος, ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς αὐτοὺς μὲν δραχ. δικασίας (200), εἰς δὲ τὸν Σιμωνίτην ἑτέρας δραχ. εἰκοσιπέντε (25) εἰς δὲ τὸν Α. Μούτσον λόγῳ συνδρομῆς τοῦ Σπυριᾶ δραχ. τέσσαρας, ἧτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν δραχ. δικασίας εἴκοσιν ἑννεία (229).

Δ'.) Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνωτέρῳ ἀναφερομένους δώδεκα πρώτους κατηγορουμένους, καὶ τὸν Νικόλαον Πιζάνην τοῦ Στεφάνου, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρα, καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρτιοι τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς κκουργήματος καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίην συνδρομὴν καὶ μεταχειριζόμενοι ἀπειλὰς περὶ δημοσιεύσεως κακοήτων εἰκόνων καὶ αἰσχρῶν διατριβῶν καὶ ἀγγελιῶν ἐν ταῖς ἡδοῖς καὶ ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδομέναις Ἐφημερίαις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιηθῶσιν ἐαυτοῖς παράνομον ὄφελος, ἠνάγκασαν τὸν Ἀντώνιον Σκεῖτην νὰ καταβάλῃ κατὰ μὲν τὴν 30 Ἰουνίου 1899 εἰς τοὺς Ν. Πιζάνην καὶ Σ. Βασιλᾶν δραχ. δέκα (10) καὶ μίαν εἰκόνα τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, ἄξιός δραχ. πέντε (5), εἰς δὲ τὸν Α. Καλογήρον δραχ. τεσσαράκοντα (40) καὶ εἰς αὐτὸν τοῦτον ἑτέρας δραχ. πενήτην (50). Κατὰ τὴν 20 Ἰουλίου εἰς τὸν Γ. Ταχιάτην δραχ. εἴκοσι (20) εἰς τὸν αὐτὸν Σ. Βασιλᾶν δραχ. τριάκοντα (30) καὶ τὴν 24 Ἰουλίου 1899 εἰς τὸν αὐτὸν Α. Καλογήρον δραχ. ἑκατὸν (100) ἧτοι ἐν ὅλῳ ποσὸν δραχ. δικασίῶν πενήτην πέντε (255).

Ε'.) Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἐπίσης τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ἀναφερομένους δώδεκα πρώτους κατηγορουμένους, καὶ τὸν Βασίλειον Γαβρίλην πτ. Νικολάου, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐνταῦθα, ἐτῶν 30, δικηγόρον τοῦ Ταχυδρομείου, Χριστιανὸν ὀρθόδοξον, καὶ προσφυλακισμένον, ἵνα δικασθῶσιν ὡς ὑπάρτιοι τοῦ ὅτι ὑπὸ κοινῷ συμφέροντος κινούμενοι συναπεράσισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξῆς Κκκουργήματος, καὶ ἕνεκα τούτου συνομολογήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἀμοιβαίην συνδρομὴν κατ' Ἀπρίλιον 1900 μεταχειρισθέντες ἀπειλὰς περὶ ἐπικειμένης δημοσιεύσεως ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Β. Γαβρίλη ἐκδομένη Ἐφημερίδι, Θόρυβος, κακοήτους διατριβῆς κατὰ τοῦ Στυλιανοῦ Βεντούρα ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν Β. Γαβρίλην δραχ. δέκα (10). Παραπέμπει ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τὸν Κωνσταντῖνον Κωσταδοῦλον πτ. Δημητρίου γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐνταῦθα, ἐτῶν 41 ἀστυφύλακα, Χριστιανὸν ὀρθόδοξον καὶ προσφυλακισμένον, ἵνα δικασθῇ ὡς ὑπάρτιος τοῦ ὅτι, ἐν γνώσει καὶ ἐκ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΔΙΟΡΚΗΤΙΚΗ ΜΟΝΟΤΕΛΕΟΓΡΑΦΕΙΑ

προβίσεως έχρηγησε τὴν ἐκυτοῦ ὑποστήριξιν πρὸς τὸν Ν. Πιζάνην καὶ λοιποὺς κατηγορουμένους εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου 1899 κατὰ τοῦ Α. Σκεύη ἐκτελεσθεῖσαν ἐβδίσκιν, δι' ἧς ἔλαθον ἐκεῖνοι δραχ. τεσσαράκοντα (40) χωρὶς ἰδιοτελῆ σκεπόν, καὶ δὲν ἠμποδίσαν, ὑπόχρεως ὄν, δυνάμει τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας του, τὴν ἐπέλασι ντῆς ὡς ἄνω ἀξιοποιήσου πράξεως.

Διατάσσει τὴν διὰρκειαν τῆς προφυλακίσεως πάντων τῶν ἐν προφυλακίσει δικτελοῦντων κατηγορουμένων, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας πλην τοῦ Χριστοφόρου Μέρη.

Διατηρεῖ ἐν ἰσχύι τὸ κατὰ τοῦ Νικολάου Πιζάνη τοῦ Στεφάνου ἐκδοθέν κατασχιστήριον ὑπ' ἀριθμὸν 9. ἐ.ε. τοῦ περὰ ταῖς ἐπταῦθα πλημμελοδικίας Ἀνακριτοῦ. καὶ

Διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν αὐτοῦ ἀμὲν αὕτη καταστῆ ἐφικτῆ, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς προκειμένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Ἀποφαινέται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Πηλοῦ πτ. Ἀναστασίου, Νικολάου Ζερβοῦ τοῦ Ἰερέως Σπυρίδων, καὶ Ἰωάννου Σωτηρίου πτ. Νικολάου κατόικων Κερκύρας ἐπὶ ταῖς ἄνω ἀξιοποιήσου πράξεσι.

Παύει πρὸς καθὼν τὴν παρικτέρω ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ ταῖς ἄνω πράξεσι κατὰ τοῦ 1) Σπυρίδωνος Πολίτου πτ. Ζηφειρίου, 2) Σπυρίδωνος Βλάχου πτ. Χρήστου, 3) Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου κατόικων Κερκύρας καὶ

Διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν τοῦ Χριστοφόρου Μέρη πτ. Νικολάου, ἂν δι' ἄλλην αἰτίαν δὲν πρέπει νὰ κρατῆται ἐν αὐταῖς.

Ἀπερσίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Κερκύρα τῇ 7ῃ Μαρτίου 1901 καὶ ἐξεδόθη τῇ 9ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

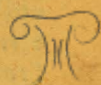
Οἱ Δικασταὶ

Ι. ΜΕΙΔΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τ. ΒΙΣΒΙΖΗΣ

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Σ. Ἀλεξάκης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΣΟΜΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΕΟΥΣ
Π. ΝΗΟΛΛΥΣ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
 Α152 Φ12.0015